

ALGEBELI

10

Amys-

7.XII.73

Bones Festes
Feliz Navidad

El camí d'Algebelí

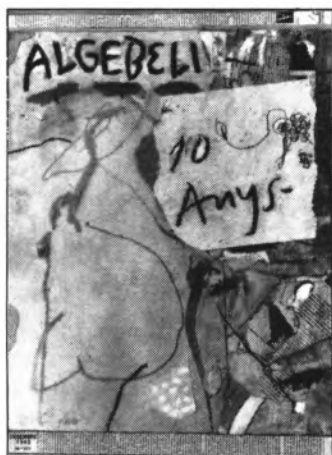
Ja ha fet deu anys que Algebelí surt a l'encontre dels lectors, deu anys que informa i opina del poble de Muro. Lluny queda ja el número especial que sortí el mes de març de 1983 (després d'un parèntesi informatiu de 13 anys) quan un grup de murers de la mà de la Caixa reiniciaren el projecte d'Algebelí II Època (que havia tengut el precedent d'Algebelí I Època publicat entre 1962 i 1972).

En aquells moments tot era possible: cansar-se al cap de pocs mesos, quedar enrocats en la rutina o evolucionar. Al cap de 10 anys no som nosaltres qui hem de jutjar la trajectòria d'Algebelí, són els propis lectors els que han de reflexionar sobre el seu paper dins aquest poble. Per part nostra sabem que el que hem fet no ha agradat al cent per cent de murers i que segurament hem comès més d'un error. Tot i que som conscients de les nostres mancances i malgrat la crítica fàcil i gratuïta que encara perdura creim que val la pena mantenir una publicació que ha anat evolucionant al llarg del temps i amb el ritme del poble. Però tot això suposa un esforç, de feina de gent que dedica hores del seu oci a redactar articles, entrevistes, treballs d'investigació, fotografies, hores i més hores de dedicació sense cap afany de lucre.

Ens esperona la fidelitat dels lectors que generosament acullen cada mes aquesta publicació. A tots ells moltes gràcies! Gràcies a l'Ajuntament de Muro per la subvenció anual i als anunciants, sense la col·laboració dels quals no seria possible treure la revista i en definitiva gràcies a tots els qui permeten que Algebelí sigui una realitat viva.

ALGEBELÍ

*Desitja que la pau i
alegria de Nadal arribi
a tots els nostres lectors i
es perllongui per molts d'anys!*

Portada: Tòfol Sastre

ALGEBELÍ
Núm. 222

DESEMBRE
1993

Edita:
ASSOCIACIÓ CULTURAL ALGEBELÍ
N.I.F. G-075124210
Carrer Joan Carles I, 44-1.ª - Apartat correus núm. 20

Director: Miquel Àngel Campaner Fornés. Consell de Redacció: Maria Cerdó Gregori, Catina Ballester Moragues, Antoni Moragues Picó, Margalida Ramis Fornés, Immaculada Roca Balaguer, Margalida Poquet Carbonell. Col·laboradors a aquest número: Gabriel Cañellas Fons, Miquel Ramis Martorell, Joan Julià, Antoni Torres Font, Francesc Aguiló, Antoni Caldés, Joan Pol Pujol, Damià Payeras Capó, Xesca Ensenyat, Miquel Roca Bennàssar, Joana Fornés, Miquel Fornés Tugores, Sebastià Riutort Taberner, Pau Mateu i Vives, Pere Fiol i Tornila, Revista Udol, Josep Julià, Antoni Picó, Truy, Martí Poquet, Antoni Perelló, Sebastià Roca.

La nostra portada:

Gratament coneguda per tot arreu, l'obra d'en Tòfol Sastre és, avui una de les mostres pictòriques amb més caràcter que podem oferir des de la nostra vila de Muro. I justament per això, una obra seva il·lustra el número especial dels deu anys d'Algebelí.

Imprès en
paper reciclat

Felicitació de Gabriel Cañellas Fons

President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Gabriel Cañellas Fons
President de la Comunitat
Autònoma de les Illes Balears

La revista Algebelí celebra aquest mes els seus 10 anys de la seva segona etapa. Un aniversari

que representa la feina ben feta d'un col·lectiu de persones que ha donat a la publicació tot el seu entusiasme i dedicació.

Algebelí ha recollit en aquests anys les històries i els esdeveniments que més ens preocupen. Les seves pàgines són un reflex fidel del batec del nostre poble. I aconseguir-ho no ha estat fàcil, perquè, darrera de cada exemplar, hi ha un esforç i una il·lusió per complir una tasca informativa vital per a la nostra societat.

Heu de ser conscients del paper que la vostra revista i totes les que formen part de la premsa forana teniu encomanat: podeu explicar i comptar què passa a cada localitat, perquè teniu les fonts informatives a devora i, a més a més, en coneixeu la seva gent i sabeu com es

mou. Sé que compreneu tot això que vos dic i que la feina que feis ho demostra plenament.

També vull felicitar des d'aquí els lectors que vos segueixen i que celebren —n'estic segur— que Muro tenguí una revista viva i seriosa, que es preocupa per les seves inquietuds amb un llenguatge que tots entenem.

En aquesta celebració dels 10 anys tampoc puc oblidar l'Associació Cultural Algebelí que ha fet possible que aquesta empresa informativa pogués tirar endavant. Les hores que hi han dedicat tots els seus col·laboradors ara donen els seus fruits. Siguin, idò, aquestes retxes l'expressió de la felicitació per la celebració dels 10 anys, felicitació que faig extensible a tots el poble.

**AUTOSERVICIO
CA'NA FRANCISCA**

Calle Mayor, 62 • Tel. 537478
MURO - MALLORCA

**AUTOSERVICIO
CA'N BIEL**

Plaza Sant Martí, 5 • Tel. 537818
MURO - MALLORCA

Aprofitant l'ocasió...

Miquel Ramis Martorell
Batle de Muro

Dels 10 anys de la segona etapa d'Algebelí, n'he passats quasi 7 al front de l'Ajuntament de Muro, essent el cap d'un equip de persones que, d'una manera infatigable, han treballat per tal d'aconseguir els equipaments municipals que actualment tots disfrutem.

Voldria aprofitar aquesta pàgina que la revista Algebelí ha posat a la meva disposició per transmetre als murers un missatge de tranquil·litat i de calma, manifestant que les despeses i manteniment que suposin totes les inversions realitzades, quedaran —si no es fan desbarats— assegurades, pels ingressos corrents que té habitualment l'Ajuntament.

Des d'ara i fins que s'acabi l'actual legislatura, ens queden encara

pendents dues grans realitzacions: el Centre d'Ensenyança Secundària i la finalització del Poliesportiu.

El Centre d'Ensenyança Secundària, crec, és una obra imprescindible ja que, de no fer-se, la meitat dels al·lots de Muro, des dels 12 fins als 16 anys, s'haurien de desplaçar a Santa Margalida o a sa Pobla, per tal de complir el cicle d'educació obligatòria.

Amb el Poliesportiu Municipal —la segona gran obra que ens queda per acabar— pens que els nostres veïns gaudiran del complex esportiu més complet de tota Mallorca, en un poble de les nostres característiques. Als infants i als adults, i sobretot als joves, els ajudarà a mantenir-se en forma i a ocupar el seu temps lliure d'una manera sana i profitosa, endemés de poder ser utilitzat per tots els joves i al·lots en edat escolar.

Igualment aprofit per dir-vos, que molt prest començaran les obres de la tan esperada ampliació del Cementeri Municipal.

I després de tot això, confiam deixar el poble de Muro amb un nivell d'equipaments sense comparança. L'Ajuntament romandrà econòmicament sa i solvent i sobretot, com he dit abans, capaç de mantenir-se amb els seus propis ingressos i amb el nivell d'imposts dels més baixos de la nostra Comunitat Autònoma.

Ara que s'acosten les festes més esperades, voldria demanar-vos que Muro sigui un lloc de convivència i respecte mutu i el que més feliç em faria és que l'Ajuntament que presidesc mai no hagués d'emprar les seves potestats per imposar-se, ans que la llibertat de què tots gaudim fos la que senyalàs el respecte que tenim obligació de guardar envers dels nostres veïnats, pares, fills, parents, amics i coneguts.

Perdonau-me per haver utilitzat l'oportunitat, per fer aquesta espècie de crida, però crec que era necessari fer aquestes reflexions.

Per acabar vull aprofitar l'avinentsa per desitjar unes Bones Festes de Nadal a tots els murers i particularment a ALGEBELÍ, una llarga vida i plena d'èxits.

L'ASSOCIACIÓ CULTURAL ALGEBELÍ

*vos desitja un Bon Nadal i
un Venturós any 1994*

"la Caixa"

*Felicita tot el poble de Muro i
en especial l'Associació Cultural*

ALGEBELÍ

*per la seva trajectòria
durant els 10 darrers anys.*

Molts d'Anys!

Deu anys, molts d'anys!

Joan Julià Reynés

Quan per segona vegada em proposaren que l'Algebelí sortís altra volta al carrer, per donar testimoni del pols que batejava dins el poble de Muro, ho férem un grup d'amics amb il·lusió i la confiança que l'experiència obtinguda al llarg dels primers vuit anys (l'Epoca d'Algebelí), ens serviren per aconseguir una més llarga vida del nostre periòdic, com així ha succeït.

Ara ja són deu els anys que quasi puntualment Algebelí arriba a les mans dels lectors i això dona una

moderada satisfacció i orgull, per haver duit a terme el propòsit que ens marcarem.

També, perquè sabem que al llarg d'aquest temps hem contribuït al millor coneixement de la vida quotidiana de Muro i la seva gent, a comptar la senzilla història del nostre poble i, sense cap dubte, que els nostres conciutadans se sentissin, en qualche moment, protagonistes d'ella.

Quan l'any 68, amb sentiment, però quasi obligats, sentírem que Algebelí deixàs de publicar-se, no foren els motius econòmics els més importants, encara que també ajudaren, sinó la certesa que llavors altres curolles eren les que entretenien i importaven a la nostra gent, o al manco a una majoria. Per aquells anys de creixement econòmic, de l'arribada del turisme, la compra de solars i negocis a les platges, fer doblers i d'altres dedicacions, omplien les hores mercantilitzades dels murers i, llegir Algebelí era una pèrdua de temps.

Algebelí no interessava massa i es va deixar que reposassen els que el feien i els lectors o subscrip-

tors poc motivats. La falta d'interès i recolzament, que els responsables entengueren perfectament, ens faltava, foren motius principals per a deixar-ho anar, a l'espera d'altres temps millors per tornar començar.

Ara farà deu anys, recollint un impuls cultural d'en Toni Torres, que preparava els cinquanta anys de "la Caixa" a Muro, en un moment més esperançador en l'entorn, per reemprendre una nova tasca, il·lusionada, compromesa i que consideràvem necessària per tenir una crònica escrita del devenir murer, tornàrem començar i fins avui.

Pens que les persones que al llarg de quasi deu anys férem possible un Algebelí millor i durader, podem estar íntimament satisfets de l'aconseguit, una feina difícil, sacrificada i gratuïta, però tal vegada poc reconeguda i que fa curt temps deixàrem en mans de gent jove, preparada i pensam que capaç de dur Algebelí molt més de deu anys endavant. Fet que desitjam de tot cor, encoratjant-los que així sigui.

**JOIERIA
RELOTGERIA**

Suiza

C/. Rossinyol, 8 - MURO

Vos desitja unes Bones Festes i un feliç Any Nou

GRAN EXPOSICIÓ DE RELLOTGES

I JOIES DE DISSENY

LOTUS

Seran atesos gustosament per Na JOANA MARIA MATEU BONNÍN

Felicitació d'Antoni Torres

Antoni Torres Font

Quan me demanaren que escrigués unes línies per Algebelí amb motiu del 10è Aniversari de l'inici de la seva segona època, vaig experimentar una gran alegria. És molt agradable que el recordin a un, encara que tal ocurrència digui més de la generositat dels responsables d'Algebelí que d'altra cosa.

D'aquell primer número de març del 83 record totes, absolutament totes les col·laboracions. Record tots els que les escrigueren. I record molt especialment a tots aquells escrits les referències sempre amables amb "la Caixa". L'editorial, que per no anar firmada per ningú en particular és de l'únic que parlaré, encara la sé quasi de memòria, d'una gran bellesa literària, va saber combinar-la amb l'exercici de la gratitud d'una manera inigualable.

Des d'Eivissa segueisc llegint Algebelí, jo i tota la meva família l'esperam, seguim amb interès el transcórrer de la vida local de Muro, d'una vida que segueix plàcida o agitada, entre l'angoixa i el goig, entre el plaer i el tedi, amb les petites originalitats i els tènues actes i actituds que mos fan diferents, peculiars.

Deia l'Editorial, entre d'altres

coses:

"I rebrota Algebelí amb el coratge de la fruita i la modèstia del jonc. Retorna Algebelí i continua «la Caixa». Per ambdós motius, Muro està de festa, i la vida dels murers se mos antulla, sinó més fàcil, sí més suportable i solidària".

Jo tant sols voldria afagir que avui Muro torna a estar de festa perquè Algebelí continua, i continua «la Caixa», si se'm disculpa la llicència, i perquè després de deu anys de sortir cada mes vol dir que l'esforç que férem va valer la pena.

I per acabar permeteu que faci com els al·lots quan van a la ràdio. Voldria donar les gràcies a tots els veïns de Muro que feren que la meva estada i la de toda la meva família aquí fos tan gratificant. Va ser com un dels millors somnis.

Moltes gràcies. Amb un abraç sense fi.

SERIGRAFIA

ESTAMPACIÓ TEXTIL

- SAMARRETES PUBLICITAT
- EQUIPATGES ESPORTIUS
- SUADORES
- GORRES

VENDA A MAJORISTES

ROTULACIÓ PER ORDENADOR

- FURGONETES
- MOSTRADORS
- LLETREROS LLUMINOSOS
- PANCARTES
- CARTELLS
- VELES
- EMBARCACIONS
- LLETRES ADHESIVES

JOAN CARLES I, 36 - TEL. FAX: 537220 - MURO (MALLORCA)

Algebelí, 10 anys de petita història

Francesc Aguiló

Fent memòria d'aquells dies excitants que precediren el retorn d'ALGEBELÍ, cap al mes de març del 83, no puc deixar de sentir una íntima satisfacció. Primerament perquè —sota l'impuls de "la Caixa", aleshores dirigida per l'amic Toni Torres— un grapat de persones d'ideologies diverses i fint i tot contràries, tengueren el coratge i la decisió suficient per tornar a engegar un projecte antic, essencial dins la ja plenament consolidada nova societat democràtica: la (re) edició d'un periòdic d'informació local. Aquell impuls, aquella voluntat ferma d'acostar l'esdevenir quotidià a cada llar del nostre poble, es va concretar entre dificultats i entrebancs que estaran encara a la memòria dels que participaren en l'elaboració del primer exemplar i crearen el primer esquema organitzatiu. Afortunadament tots se superaren i des de llavors cap mes ha faltat ALGEBELÍ a la cita amb els lectors. I aquest és el segon motiu de gaubança. Han passat més de deu anys, una trentena llarga de persones han conformat els diversos Consells de Redacció, i els nostre periòdic ens continua contant les vides i miracles dels murs i furgant dins les pàgines de la

nostra modesta però entranyable història.

Enmig però de les celebracions, no hem de deixar que l'alegria de veure que el vell projecte continua viu i real emmascari les dificultats que això comporta. L'actual directiva de l'Associació Cultural afronta la difícilíssima tasca d'intentar alleugerir un excessiu dèficit que, de continuar amb el ritme de creixement que mantenia, hagués acabat per ofegar la pròpia subsistència d'ALGEBELÍ. Falta poc per finalitzar aquest exercici i podrem conèixer —tots els subscriptors— l'eficàcia o la inoperància —ja ho veurem— de les mesures adoptades, algunes tal vegada poc compreses pels lectors, com la necessitat ineludible de no passar de les 32 pàgines mensuals. Les primeres impressions ens fan sentir optimistes i confiam en què a l'estat econòmic que es presenti a la pròxima assemblea general es pugui confirmar que s'ha donat la primera passa endavant.

Tampoc vull passar per alt la petita crisi que ha suposat la iniciativa del Consell de Redacció d'anar avançant d'una forma decidida i valenta cap a la normalització lingüística del periòdic. Era una decisió difícil i que se sabia que provocaria enfrontaments i problemes, d'una banda amb sectors reaccionaris que continuen anatematitzant la llengua pròpia i d'altra banda amb gent de bona fe, però que per les circumstàncies històriques que tots coneixem prou bé no han pogut accedir a un coneixement normal de la llengua escrita. La passa més àrdua ja està donada i si bé és cert que s'han produït baixes de subscriptors, no ha provocat cap desgavell ni —d'un bon tros— el tancament d'ALGEBELÍ, com veus endevinaires pronosticaven, i el dèficit que aquestes baixes poden provo-

car serà cobert, en bona part, per la subvenció de la Conselleria de Cultura, que s'atorga en major quantitat en relació a l'ús que es faci del català a la publicació. El futur ens espera amb les mans obertes i la joventut —afortunadament— no té cap problema amb la utilització de la llengua i caminam, lentament però decididament, cap a una definitiva normalització.

M'agradaria expressar, abans d'acabar, l'íntim desig de veure reunits al sopar de dia 18, a s'Alqueria, tota la bona gent que ha fet possible la pervivència del periòdic durant aquests darrers anys i —per damunt de discrepàncies de línia editorial— expressar-los la meua més sincera felicitació per la tasca realitzada, d'una forma especial a les persones amb les quals, durant prop de sis anys, vaig compartir la responsabilitat de l'edició d'ALGEBELÍ, sense problemes, des de la tolerància i el respecte.

Deu anys de petita història no se celebren cada dia i la festa no serà del tot completa si les persones que l'han protagonitzada no hi participen fent pinya. Ho he dit moltes vegades i ho repetiré les que facin falta encara: ALGEBELÍ és el periòdic de tots els murs, i mai la discrepància en la forma o el contingut en què un determinat Consell de Redacció decideixi transmetre la vida local poden justificar el seu repudi.

Només em queda encoratjar els amics que tenen ara mateix assumit el compromís de comparèixer a la cita mensual amb els lectors. Endavant i fora por.

En tornarem a parlar quan celebrem, tots plegats, la festa del 20^è aniversari.

Per a un camí de futur

Antoni Caldés

Fa deu anys remarcava l'orgull i esperança pel fet de tornar sortir en escena Algebelí. Considerava i consider que representa una cita irrenunciable per conèixer Muro i la seva història, petita i diària, però la més important.

Aquesta dècada la revista ens ha anat mostrant el més bo i el més dolent de la vida murera. No sempre dintre d'una visió completa i objectiva, però no per la seva culpa, perquè un Director, un Consell de Redacció o ics col·laboradors sempre seran parcials com ho som tots. Les planes d'Algebelí s'havien de farcir en principi de les opinions i idees de tothom a fi que de la controvèrsia i el conflicte sortís la llum, i els seus capdavaners sempre han tingut les portes obertes a qualsevol. Se dirà que hi ha qui ha estat marginat. En realitat bastants pocs i crec que a causa més de malentesos que no a mala voluntat. Pens, no obstant, que el tema de la llengua, si català, sí, català no, no es pot polititzar ni molt manco tractar amb la lleugeresa de simples afeccionats.

Està clar que aquesta manca de participació no sols crea crisis més o manco llargues dins l'interès d'Algebelí sinó, i això és el més greu, possibilita que les institucions i l'opinió pública funcionin a la seva manera, no sempre a favor dels interessos del poble.

L'Ajuntament ha treballat molt, no ho dubtam, al manco l'equip de Govern. Comptam amb molts de béns públics. L'economia està sanejada, però s'ha rebujat una oportunitat històrica de recolzament popular notable. Hem vist certes manies d'agradar a tothom. En determinats serveis les respostes no han estat les més adequades i això per falta de diàleg. I també preval·leix el sentiment que hi ha gent que s'ha aprofitat i s'aprofita de la seva estada al Consistori. La política amb el patrimoni històric-artístic ha estat bastant deplorable.

Els polítics de l'oposició han guardat un mutisme incompreensible i han desaprofitat les ocasions que tal política els oferia per poder fer propostes més d'acord amb les necessitats de Muro.

L'Església continua reclosa sobre sí mateixa presentant un aspecte sacramentalista, conservador i clerical, amb més cura de les celebracions que de donar respostes als problemes d'avui.

Els col·legis encara romanen amb els seus contenciosos ancestrals massa sumisos, uns al poder i a la por, els altres als seus propis interessos disfressats de formació religiosa? La fe s'aprèn no s'ensenya, i classisme.

A tot això hi podem afegir que durant tot aquest temps la nostra societat ha estat massa obsessionada amb els doblers, pareix que s'ha vistut per damunt de les possibilitats reals, no tenint present que per molt de creixement econòmic, sempre serà necessari prevenir temps de vaques flagues.

L'abandó del camp i la crisi de la construcció que segons la nostra opinió allotjava massa personal, han estat els dos principals detonants de la crisi actual.

Hem de parar esment també al tancament familiar empès per la poderosa influència dels mitjans de comunicació, sobretot la dtxosa te-

levisió que ens porta cada dia més a la manca de relació personal i socials, trets tant necessaris com l'aliment i el vestit. Un fet realment preocupant.

Les drogues, l'atur, la immigració forastera i estrangera i la conservació del medi ambient són també desafiaments que ens esperen a la volta del cantó i que no cal amagar el cap dins el forat com els estrusos.

De tot el que hem dit es pot desprendre que si no posam la nostra veu al servei de l'instrument més vàlid que tenim en aquests moments, l'Algebelí, ens agradi o no ens agradi, difícilment podrem contemplar una situació d'esperança i de futur pel nostre estimat poble.

NOTA DE REDACCIÓ

Totes les persones o entitats que se sentin al·ludides pel contingut d'aquesta revista, tenen a la seva disposició una secció de

"CARTES OBERTES"

que admet escrits que complaquin les següents condicions:

- L'extensió màxima és un foli mecanografiat a dos espais.
- Les cartes han d'anar signades per l'autor, que ha de ser identificable.

Pensaments

Joan Pol Pujol

En els moments de suficient tranquil·litat com per escriure, i m'heu de creure que actualment en tenc molts pocs, sovint pens com era Muro fa vint o vint-i-cinc anys, i tenc una sensació de contrast un poc traumàtic, en veure com ha pogut canviar tant en la realitat econòmica, cultural i social, abans eminentment agrícola ara dedicada fonamentalment al sector serveis, sense que ho hagi fet tant de cop com perquè la gent se sorprengué, i no em parlem si ens referim a la fesomia del terme municipal que no té quasi res a veure amb la de fa poc temps.

Per contra, també és sorprenent com l'esperit de Muro queda intacte dins el cor de cada un dels seus fills, que fa que hi hagi més de sis mil "muros", un per a cada murer,

inclòs per cada època, d'aquesta manera, per cada veïnat que desapareix, desapareix també un Muro, encara que aparentment tot quedi en el seu lloc com sempre, no és més que una percepció errònia, ja que tot un passat s'ha esfumat i només ens queda el record i les obres dels que ens deixen.

Dins aquest entorn, molts dels records d'aquell poble de la meua joventut m'omplen d'encantament i d'enyorança, per la llàgrima que li solem posar quan pensam en les coses que hem estimat i, així record els meus mestres de l'Escola Graduada, els meus amics, les matances a ca nostra, la carretera de Marjals plena de carros un darrera l'altre, i el meu padrí l'amo en Tomeu de Ca Son Bou, quan arribava de la rota conduint el seu "mosquito", i tants d'altres fets que no tornaran mai més, encara que els idealitzem pel pas del temps i els evocuem amb l'efusivitat d'un cor que els té presents.

Dins aquests records hi apareix la imatge de la revista Algebelí que és i era el reflex i document palpable del pas d'una època, d'una forma d'esser i de viure a una altra, l'actual, més mecanitzada, però que duu el mateix fil conductor de l'essència de les coses, a l'Algebelí s'intentava reflectir el que pensaven els majors de fa 25 anys, abans era criticat per això, i ara que

també ho intenta fer, també és criticat, però la crítica ha d'esser reconduïda cap a la il·lusió per dur endavant la difícil tasca que cada mes surti la nostra revista, com ho feren aquells pioners que dedicaren tants d'esforços, i tants i tants de mil d'hores i de doblers, amb l'únic benefici de la satisfacció de l'obra ben feta informant de la nostra realitat quotidiana i omplint l'espai cultural com a premsa escrita que tot poble necessita.

Serveixin aquestes línies per agrair a tots aquells que en etapes passades lluitaren perquè avui poguem celebrar els 10 anys de la II Època, de recolzament per a l'equip actual, per fer-vos creure que en el futur, hi ha un Muro futur, un Muro que ens recordarà pels nostres fets i pel que els deixem com a testimoni, és hora que entre tots, pensant amb el passat i amb el futur, posem un llistó molt alt en el nostre present i superem els diversos obstacles que trobam, val la pena seguir-ho intentant, si cal amb més força.

Acabaré evocant un proverbi d'en Joan Alcover que diu així:

*"Mira l'arbre secular
com se venja si li robes
qualque branca pel fogar:
Reverdeix i en treu de noves
perquè les tornis tallar".*

TENDA DE MODA

Mossèn Jaume Mollet, 6 - Tel. 53 70 40

MURO

*Vos desitja
unes Bones Festes
de Nadal i
un Venturós i Prósper
Any 1994*

Algebelí i els mitjans de comunicació a Muro

Damià Payeras Capó

Celebram enguany el desè aniversari de la reaparició d'Algebelí, un esdeveniment molt digne de tenir en compte i que de cap manera podíem deixar passar per alt. Mes a mes, passa a passa, la revista Algebelí ha anat seguint el camí iniciat el mes de març de 1983, en l'avinentsa del cinquentenari de l'arribada de "la Caixa" a Muro.

Els murers, els d'aquí i els que viuen fora, més o menys lluny del poble natal, ens podem felicitar de tenir a l'abast un mitjà de comunicació, que ens permet estar puntualment informats del que passa a Muro, des dels fets més rellevants fins aquells que ens semblen manco significatius. Durant aquests deu anys, a través de les pàgines d'Algebelí, tothom haurà pogut expressar lliurement la seva opinió. Algebelí és l'instrument utilitzat per les associacions del nostre poble, culturals, esportives, de caràcter agrícola o industrial, per divulgar les seves activitats i inquietuds. Algebelí és sens dubte la història de Muro escrita dia a dia i un element de difusió cultural, que ens ha permès conèixer i estimar encara més l'entorn en el qual vivim.

Aprofitant aquest número extraordinari, commemoratiu dels pri-

mers deu anys d'Algebelí II Època, faré una breu referència als diferents mitjans de comunicació apareguts a Muro, al llarg de la present centúria.

L'any 1910 arriba l'electricitat a Muro. Dia 9 de maig de 1912, l'Ajuntament dona permís per edificar unes casetes a la Plaça de Sant Martí, Plaça de la Constitució i als carrers Major, Joan Massanet, Santa Anna i Ordre, per a la instal·lació de transformadors. Molt a poc a poc, apareixerien les primeres ràdios.

L'any 1926, la societat Foment de Cultura comprà un aparell de ràdio pel preu de 1.360 ptes. i per cobrir el deute s'hagueren d'emetre cinquanta-dos resguards amortitzables de 25 ptes. cada un. Per aquell temps, els socis del "Foment" es podien entretenir amb la lectura de periòdics com "La Almudaina", "El Correo de Mallorca", "El Debate" de Madrid i també disposaven de les revistes "Nuevo Mundo" i "El Campo".

Dia 18 d'abril de l'any 1913 el Batle de Muro, que aleshores era Jeroni Malondra i Negre, proposa als regidors sol·licitar al Director General de Correus i Telègrafs una "estació telefònica municipal". L'Ajuntament es compromet a facilitar els pals que facin falta per a la línia i el local per instal·lar l'aparell i endemés sufragarà el material i les reparacions que siguin necessàries.

La dècada dels seixanta ens du la "televisió", naturalment en blanc i negre. La gent es reuneix a les societats i als cafès per gaudir d'un partit de futbol, d'una "corrida de toros" o d'una sessió solemne del Concili Vaticà II, per posar uns exemples.

El dia 24 de juny de 1962, surt al carrer el primer número d'Alge-

belí. La singladura durà 8 anys, fins el juny de 1970; foren 98 números que sens dubte marcaren una època i que encara conserven moltes famílies del nostre poble com un valuós tresor. El novembre de 1975 el "Col·legi Públic", avui conegut per "Guillem Ballester i Cerdó", ens ofereix un periòdic escolar titulat en un principi "Muro al dia" i després "Muro des de l'escola", els primers anys de periodicitat mensual i a l'actualitat trimestral. Al mes de març de 1978, l'Associació de Veïns treu el primer número d'un Butlletí Informatiu, i entre les pàgines d'aquest primer exemplar —sols n'hi va haver tres més— hi trobam un article que du per títol: "Reflexiones sobre Elecciones y Democracia".

El mes de març de 1983, com ja hem vist abans, després de 13 anys d'inèrcia reneix Algebelí i comença una nova etapa que encara perdura. Els anys 1985 i 1986, Muro comptà amb una segona publicació: Muro 85.

El dia 21 d'abril de l'any 1990 s'inaugurà Ràdio Albuhaira, la ràdio municipal de Muro. La nostra ràdio, instal·lada a una dependència de la Cooperativa Agrícola Murera, edifici de propietat municipal, deixà d'emetre a principis del passat estiu, encara que confiam es pugui reiniciar prest l'emissió.

Per acabar vull donar l'enhorabona a tots els qui han fet possible que cada mes, durant deu anys, surti puntual Algebelí; amb l'experiència de tots, és de suposar que serà més llarga la vida de la nostra revista. I particularment felicitar al Consell de Redacció actual, per la seva decidida contribució a la recuperació i divulgació de la nostra llengua.

Memoràndum

Xesca Ensenyat

El cronista informà dels subscritors que es casaren en segones núpcies, dels que celebraven nocces d'or o d'argent, d'aquells que varen néixer i dels que traspassaren; va escriure sobre un porc que morí afusellat, va retratar una centenària i un vicari de Brooklyn natural de Muro; va fer esment de l'ultratge de no haver programat en Campanilla a La Monumental... Una col·laboradora, observant les conseqüències devastadores del bronzejat, va descobrir l'esperit de Faust de Goethe ensems que l'ideal dels fabricants de cosmètics: esborrar el pas del temps.

Però, desdir que el temps passa, negar que hagi passat, no és el deliri que converteix cadascú en el seu propi fantasma? No és justament això, el que l'existència d'Algebelí preveu i defuig? L'heroi Murense hauria d'aferrar-se a l'emblanquinat del darrer xut, si aquestes pàgines no n'escriessin l'odissea.

Aquell poc que esquivà la gani-veta d'en Coric —un porc momentani, sense més futur que el lapse de la perxa—, resisteix i torna a escometre perquè un escriptent li va proporcionar una vida més estable, no tan llampant, però ni tan efímera.

Benaurats els de Muro, que saben on remetre aquells que voldran canviar el món: sempre és bo tenir una revista per desenganyar-se'n. Les revistes no solen poder afron-

tar ni les despeses de la seva difusió, i el dèficit és eternament el seu destí. A més d'escurar les butxaques dels promotors, qui sol rebre primer és la impremta. I com que han de ser subvencionades, aquestes publicacions no sempre s'expressen amb tota claretat. Així passa també al teatre. Antigament el públic, adquirint l'entrada, sufragava totalment les despeses de la posada en escena d'una obra, i comprant els periòdics assumien els costos de l'edició i els beneficis. A l'actualitat és el poder que suministra gratuïtament la informació a les cases (ràdio, TV). Per qualque cosa deu ser que competeixen de tot deslleialment amb l'expressió lliure.

Tot i que Algebelí és una capsa de seny, se n'ha enduit un parell d'engronsades que no han acabat amb ella per un gruix de duro. Alguns col·laboradors, per males conseqüències d'haver dit tal o tal cosa, han rebut l'amenaça d'una querrela. I no ha estat difícil fer-los tenir la idea que el millor que podien fer era no tornar-hi a escriure pus mai més. Finalment, sempre troben la manera de fer-los afuixar un paper: el decòrum d'ALGEBELÍ és irresistible. Així mateix, trobem que escriure no hauria de ser tan trist que ni poder-s'hi esbravar: amb què sigui ruïnós, ja n'hi hauria d'haver prou. Quan aquests pensaments impregnen les redaccions, generalment extenuades —a més d'en bancarrota— de la premsa domèstica, és quan tothom aplega i escampa la boira. Què ho fa, que Algebelí no s'hagi hagut de veure en aquesta vergonya?

La intolerància i la por a la veritat són pesta per a la lletra impresa. Si qualque cosa que surt a la revista molesta qualcú que comandi (aquests no suporten que no els vagin per allà on el pèl els jeu), per ver que sigui, torna com una purga que s'ha de prendre el que ha xer-

rat de més. Mormolar sense mostrar mai cara és més divertit i no du tan males conseqüències. El poble de Muro cada mes haurà de seguir decidint de quina de les dues maneres indicades vol que li arribi la informació; el dia que la revista tanqui, s'haurà d'aconhortar amb les xafarderes rònegues.

L'autocrítica és una pràctica higiènica molt saludable. Aquests papers han publicat opinions adverses. Uns adolescents digueren aquí mateix que la publicació de Muro és una mica insusa i que no té ganxo per atreure els joves. No direm que no tinguin una mica de raó. Una altra cosa és que fer el que convindria, en lloc de reviscolar Algebelí, no fos la seva perdició. Entre els col·laboradors, n'hi ha que troben que està massa encasellada i que el disseny hauria d'ésser més atractiu i no tan encacarat; avui tècnicament és possible prescindir de tanta quadrícula i tanta vasa. La modernor gràfica és el gran repte d'Algebelí. D'altres, tan llegendaris com treure-la en l'idioma que li és propi, ja han estat quasi plenament aconseguits.

Un fenomen curiós que s'esmenta aquí, quan n'és el temps, és el redoble crescendo, vehement, de noves confraries de penitents de Setmana Santa. Seria interessant aprofundir un fet tan extraordinari i examinar la causa que a Muro, per dissemblança amb la resta de la cristiandat, la penitència sigui una pràctica tan a l'alça que per accedir-hi cal sol·licitar-la a l'avançada i estar-se un temps indefinit a una llista d'espera, a més d'haver pagat una suma equivalent a tres anys de dèficit d'aquesta publicació. Facem vots perquè entre les culpes que purguin els enigmàtics penitents, descalços per les carreres de Muro tant si plou com si neva, aviat no hi hagi el càrrec homicida d'haver-nos fet perdre el remuc.

Allò tan difícil d'escriure un paper

Miquel Roca Bennàssar
Vice-Rector i professor
de psiquiatria de la Universitat
de les Illes Balears

A la gent li agrada, ens agrada, escriure papers. Potser ens agrada una mica massa i, si el paper permet contar coses pròpies, la dèria ja té característiques d'addicció. La gent n'és partidària, d'escriure als

diaris i a les revistes. I, en canvi, és pot afeccionada a seguir el consell de subjecte, verb i predicat; si hi heu de posar un "adjectiu, consultau-ho abans", tal com va expressar un famós intel·lectual, pel que es veu amb minvat poder de convocatòria.

Així, a poc a poc i amb les debilitats humanes, hi ha gent que comença a fer una revista o una publicació. Com a les noces, els problemes comencen més tard: el difícil és continuar, establitzar un paper sense caure. Algebelí ho ha fet perquè n'hi ha, a Muro, que encara creuen en coses com el periodisme, la informació quotidiana i els papers encontrats. Crec que seria injust no fer una menció d'un parell de murers que han duit el pes d'aquesta estabilització: en Joan Julià o en Toni Caldés, vius com calius i feiners amb el cervell i la ploma.

Als papers "locals" que en

diuen, les beneitures solen ser més petites, quasi minúscules. Els grans diaris, autonòmics sobretot estatals —i ja no en parlem de les ràdios— estan avui plenes de gent que diu la veritat, té la raó i defensa la llibertat. Assusten molt totes aquestes coses. S'ha d'esser molt curt per pensar que una persona té tota la raó sobre un fet, o s'ha dit la veritat i res més que la veritat. Es tracta de criatures febles, la veritat o la llibertat, de sexe indefinit, que lleneguen com anguiles. Qui no ho sap reconèixer és sospitos, molt sospitos.

Papers com Algebelí no cerquen copçar problemes tant infinits com la veritat, la llibertat o la raó. Es limiten a contar fets de cada dia, del poble, dels amics i coneguts. A Muro, un paper d'afeccionats que va començar com qui no vol la cosa, ha arribat als deus anys. Quasi res.

PISCINA - PARC INFANTIL

*Bones Festes de Nadal i
Venturós Any Nou*

SOPAR A LES 20'30 H.
PLACES LIMITADES
Informació i reserva:
Tel. 52 37 11

Gran Sopar de la NIT DE CAP D'ANY

*amb Dues magnífiques orquestres i
un esplèndid Show*

MENÚ

*Aperitiu
Crema de crancs
Llagosta "Bellavista"
Entrecot al pebrebò
amb guarnició
"Biscuit" S'Alqueria
Surtit de torrons
nadalencs
Polvorons Any Nou*

*Cafè
Licors selectes

Vins
Rioja "Castillo de Zohal"
Cava
Codorniu "Brut Vintage"
Bossa de Cotilló
Raïm de la sort*

Ctra. Sta. Margalida - Ca'n Picafort, km. 2,5 - STA. MARGALIDA (Pàrking propi)

BODES - TIBERIS - COMUNIONS - BAPTISMES - CONVENCIONS

Direcció: Gabriel Carbonell

CENTRAL:

Josep Pons i Frau, 4 - Tel. 75 36 64 - PALMA

CAN PICAFORT:

Bona Vista, 4 - Tel. 85 14 61

MURO:

Sagrera, 14 - Tel. 53 71 81

ORDINADORS **HARD SYSTEM**

CONFIGURACIÓ BÀSICA:

- 4 MEGAS DE RAM EN PLACA BASE (2 EN MODEL SX-33)
- VGA TRIDENT 1 MEGA
- 2 SORTIDES SÈRIE, 1 PARALLEL I 1 JOC
- DISQUETERA DE 3.5" I 1.44 MB.
- MONITOR COLOR SUPER VGA
- TECLAT EXPANDIT MITSUMI
- EN PLAQUES 486-DX ZOCALO PER PENTIUM OVERDRIVE, DOS ZOCALOS
- VESA LOCAL BUS I DISIPADOR DE CALOR
- MINITORRE AMB TUV EN FONT D'ALIMENTACIÓ
- SE SUBMINISTREN SENSE DISC DUR

Model	Preu	Model	Preu
386-SX-33	102.000.-	DISCS FIXOS	
386-40 CACHE	122.400.-	HD CONNER 170 MB.	31.536.-
486-SX-25-INTEL	128.400.-	HD CONNER 250 MB.	39.737.-
486-DX-33-INTEL.....	166.200.-	HD SEAGATE 130 MB.	29.163.-
486-DX-50-INTEL.....	189.600.-	HD SEAGATE 170 MB.	36.291.-
486-DX/2-66 INTEL.....	198.600.-	HD SEAGATE 260 MB	37.604.-
		HD WESTERN DIGITAL 170 MB ..	37.820.-
		HD WESTERN DIGITAL 255 MB ..	47.152.-

15 % IVA NO INCLÒS

OFERTA ESPECIAL

BALANÇA

MERCAT AMBULANT

FINS A 30 KG.

FUNCIONA AMB BATERIA

106.000 PTES.

Desenvolupament de l'assistència sanitària a Muro

Joana Fornés

Abans de començar l'exposició, voldria fer dues puntualitzacions. En primer lloc, agrair a la direcció d'ALGEBELÍ la deferència que han tengut al demanar-me que participàs en aquest número especial, i en segon, demanar disculpes als meus paisans pels possibles oblots o errors involuntaris que puguin aparèixer damunt el tema (ja que són bastants els anys que no roman al poble) al llarg d'aquesta exposició.

Entrant doncs amb el tema que ens ocupa, és a dir, el desenvolupament de l'assistència sanitària al poble de Muro, podríem diferenciar tres etapes.

a) **La iniciativa privada**, de la qual encara resten algunes seqüeles modificades i que es caracteritzava per l'existència d'un reduït grup de persones dedicades a la prevenció i curació de la malaltia. Aquestes persones eren fonamentalment el/s metge/s generalistes o de capçalera, que se solien pagar a través de quotes mensuals o anuals, i les religioses, que oferien el seu servei de forma desinteressada.

b) **La iniciativa privada o pública**, continua el tipus d'assistència anterior però també, i en part motivat per l'aparició de la Segure-

tat Social, s'hi suma una altra assistència gratuïta a la qual tenen accés totes les persones assegurades (autònoms o emprats d'un patró). Amb la finalitat que les persones del poble poguessin gaudir d'algunes de les prestacions que ofereix aquesta assistència pública sense haver-se de desplaçar a Palma o altre poble, es destinen dos metges i dues infermeres titulades (una d'elles a la vegada feia les funcions de comare) a Muro.

c) **La iniciativa eminentment pública**, consolidada especialment en aquests 10 darrers anys. Probablement el més destacable d'aquesta etapa sigui l'adquisició d'un espai físic concret i específic per atendre les qüestions de salut o els problemes de malaltia. En principi aquest espai fou el Centre Socio-Assistencial (1986) ubicat a l'antic mercat dels animals, i darrerament (1993) el Punt d'Atenció Continuada (PAC), més conegut com a Urgències.

Una breu anàlisi d'aquestes etapes permet diferenciar una sèrie de pros i contres respecte a les atencions sanitàries que s'han donat. En primer lloc, cal destacar que la iniciativa privada permetia una atenció més directa, familiaritzada i a vegades humanitzada a les persones del poble, ja que totes aquestes persones coneixien el seu metge i aquest, la història de cada malalt. Això augmentava la confiança mútua i agilitzava la reconstrucció de l'història mèdic familiar.

Malgrat tot, un aspecte que podria haver estat negatiu per algú en aquesta etapa, és el cost personal de la salut en cassos de malalties llargues o que requerissin tipus d'intervencions especials, com és el cas de les operacions complicades.

Pel que fa a l'aparició de la iniciativa pública, probablement al-

guns dels aspectes més positius a destacar varen ésser: l'accessibilitat per a la majoria de persones als serveis de l'assistència sanitària, l'atenció de part de personal sanitari especialitzat (per exemple les infermeres, comares i practicants) i la disponibilitat de transport adequat (ambulàncies) per a les persones malaltes.

El que podria ésser que en algunes ocasions es trobàs a faltar a la darrera etapa és la familiaritat entre metge-malalt. Aquest aspecte pot ésser motivat per l'augment de l'excedent de persones que ha d'atendre el sanitari, el qual impedeix que es pugui dedicar els temps que hom voldria a cada una d'elles, o altres exigències superiors com malaltia del propi metge o infermeres, vacances, assistència a jornades de formació, etc. El segon cas, obliga a posar una persona suplent que en moltes ocasions desconex la història del malalt o el procés de la malaltia.

Per superar els petits inconvenients d'una o altra etapa i arribar a una solució intermèdia i de desitjable benestar, potser seria convenient que per part dels sanitaris (metges, infermeres) hi hagués un petit esforç per crear un clima de confiança i assabentar-se de la història mèdica dels seus usuaris-pacients. Per part de les persones del poble, caldria reconèixer que tots tenim uns drets (vacances, formació professional, etc.) i unes debilitats (malalties, imprevistos, etc.) que impedeixen poder donar una resposta adequada i justa per a tot-hom. Així mateix, seria aconsellable que, per descongestionar el centre sanitari i agilitzar el treball de tots, es respectessin els horaris de consulta i no s'abusàs dels serveis quan no és realment necessari.

Teniu la paraula

Quins fets més rellevants destacaria dels succeïts a Muro els 10 darrers anys?

Ramon Picó Perelló
Majorista

Els fets més importants que han tingut lloc a Muro, durant els 10 darrers anys, han estat molts i els podríem dividir en diferents etapes:

- Dins l'àrea de sanitat
 - La creació de l'ambulatori
 - La dotació d'una ambulància
 - La disposició d'un servei d'urgències
 - La millora en general dels serveis mèdics...
- Dins l'àrea de serveis socials
 - La llar dels vells
 - L'assistència social a domicili...
- Dins l'àrea d'esports
 - La creació d'un bon poliesportiu.
 - L'organització del Mundial de Pesca Submarina
 - Les classes dirigides a l'es-

port de tennis, bàsquet, etc.

- Dins l'àrea de cultura i oci
 - La reconversió de l'ex-quarter en un centre de formació de joves i adults, la nova guarderia, l'embelliment de les entrades del poble, la senyalització referent a la informació a les entrades del poble dels llocs de major interès. Tal vegada s'hagin passat una mica amb els senyals de direcció prohibida, en el centre alguns són necessaris, però per la part forana, on els carrers són amples, alguns són totalment injustificats i innecessaris.

— La creació d'una emissora de ràdio local.

El poble està canviant gràcies a la possibilitat dels veïns d'obrir-se a la cultura i a les activitats de tot tipus i, això pensam que era molt necessari a Muro i, en aquest aspecte volem felicitar la feina duita a terme pel consistori, pel seu saber fer, ja que som conscients que les coses no es poden arreglar en dos dies, per això i perquè no decaigui l'estusiasme dels qui ara manen. En aquest aspecte aquí va la nostra felicitació i el nostre suport.

Jaume Maimó
Jubilat

Destacaria com a més rellevant el poliesportiu pels beneficis que aporta a la nostra joventut, allunyant-la de tots els mals que la rodegen.

És motiu d'orgull, la residència de vells.

L'Associació de la Tercera Edat comparteix amb el seu bar i el magnífic saló, les altres dependències que formen la Casa de Cultura, rodejada d'un meravellós jardí.

No és tant satisfactori el comportament quant a la neteja dels nostres carrers, papereres, escombraries i altres objectes, tenint en compte que la brutícia perjudica l'entorn del nostre poble.

Josep Llinares Martorell
Professor E.E.M.M.

Tal vegada aquesta mateixa revista, la seva empremta i trajectòria és un dels millors reflexes del què ha estat aquesta història nostra més recent.

Tal volta el que caldria destacar d'aquests 10 anys és la voluntat de Muro de seguir caminant. Són 10 anys on l'agricultura es va esbaldregant de mica en mica, ja que ara el nostre principal suport econòmic és l'hosteleria al voltant del desenvolupament de la zona costera i badejant crisis-recessions-renovacions... s'ha pogut invertir les grans obres d'infraestructura d'aquests darrers anys: local de la tercera edat, residència Reina Sofia, millores a les escoles, biblioteca municipal, cine Ateneu, Ràdio Albuhaire, Unitat Sanitària, P.A.C., Escola Municipal de Música, Aula d'Adults, Guarderia, Piscina, Poliesportiu, etc.

Han quedat sense resoldre aspectes importants: un major respecte pel nostre patrimoni natural i cultural, la manca d'un esperit per

part dels governants de "fer poble", de promoure la participació ciutadana, adequant els canals d'accés de la gent en la tasca de configurar un poble, que culturalment i socialment encara té molt de terreny per recórrer. Estam perdent el tren de la normalització lingüística, ja no tenim cap xeremier, feim jornades de Cultura Popular cares i buides, dins un local gran, que respira poca vida. Cal esperar que aquests propers 10 anys hi hagi un Ajuntament que tenguí el deure d'obrir-se a tothom i omplir el món dels joves, vells i infants per una convivència més solidària.

Especialment el món de la joventut a Muro es troba menesterós d'iniciatives que el facin defugir de les drogues, que el facin implicar en la construcció del seu poble.

Seguim essent un poble massa poruc, conservador. Hi ha com sempre la pol·lèmica interna del col·legis, la problemàtica de la Caseta des Capellans i la gran incògnita de com es podrà gestionar tota la xarxa d'infraestructures que pederen de la Sala.

A pesar de tot, quan alçam els ulls i veim Sa Riba amb els nostres molins i els nostres camps, hem de donar gràcies per 10 anys d'harmonia i esperar que Muro esdevengui un poble més ple de vida cultural i social, on els nostres fills puguin agrair 10 anys més de pau, prosperitat i germanor dins un poble de Muro que vulgui seguir caminant.

Joana Fornari Carbonell
Mestra d'escola

Més que fets aïllats, jo destacaria que en aquests darrers 10 anys el municipi s'ha fet amb importants estructures culturals: Escola de Música, Escola d'Adults, la revista Algebelí (Segona Època), l'emissora de ràdio, renovació de l'antic cinema; de tipus social com la residència Reina Sofia, el Poliesportiu, el P.A.C., etc.

El casc urbà s'ha millorat notablement: eixamples, zones verdes, restauració de façanes, millora dels accessos al poble, etc. Encara, però queden moltes coses a fer en aquest sentit. Tot i això, crec que he de destacar alguns fets gens agradables que es fan una mica més greus a mesura que passen els anys: problemes de drogaaddicció, una joventut poc atesa en molts de sentits, l'empitjorament de l'estat de l'agricultura, la qüestió dels residus urbans i el trasvassament de les aigües de "Sa Marineta".

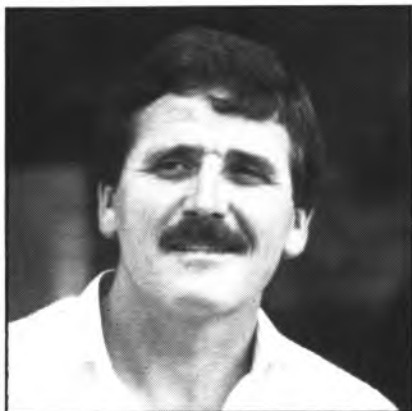
MOBLES
NOU
STIL

MOBLES TOTS ESTILS
MOBLES A MIDA
CUINES
TAPISSERIA I CORTINATGE
MOBLES TERRASSA
"GROSFILLEX"

Ctra. Alcúdia-Artà, 45-47
Tel. i Fax. 851429

07458 CAN PICAFORT (Mallorca)

Onofre Plomer Perelló Industrial

Deu són molts d'anys per fer memòria, han passat moltes coses i jo personalment dins l'Ajuntament n'he viscut moltes, durant els quatre anys que vaig governar en majoria i durant el prop de sis que fa que estic a l'oposició.

Jo pens que és de destacar com un fet important d'aquesta dècada, la recuperació i potenciació que han tingut les nostres festes tradicionals com Sant Antoni, Sant Francesc, Sant Vicenç, etc. que juntament amb una forta col·laboració d'entitats culturals del nostre poble, algunes d'elles ja desaparegudes, han arrelat fort dins la cultura de Muro.

També és destacable el canvi d'imatge que ha sofert el poble al llarg d'aquests anys, propiciat per un augment del pressupost que administra l'Ajuntament, que ha passat del 64.000.000 —aproximadament de l'any 83 als prop de 800.000.000 de què disposa l'any 93.

L'edifici d'equipaments, l'ampliació del carrer Llibertat, la Residència, la plaça de Sta. Catalina Tomàs, la plaça del Convent i ara el Poliesportiu han canviat molt la fisonomia de Muro.

En 10 anys han passat per Muro les millors figures de l'espectacle, els millors toreros, el Murense va estar a punt de pujar a Segona divisió i va baixar a Preferent, hem pogut organitzar un Campionat Mundial de Pesca Submarina, en Jaume Tomás va ésser Campió d'Espanya de ciclisme. S'han viscut tres eleccions municipals amb resultats

molt diferents, hem organitzat una Dimoniada, el club d'esplai va desaparèixer i segurament han passat moltes altres coses que també són importants i de les quals ara no me'n record.

Gabriel Vallespir Marimon Jubilat

La posada en funcionament i inauguració del centre sanitari i posteriorment transformat en Centre de Salut "Ses Marines".

Les diverses fases del poliesportiu i, encara sense acabar, la urbanització del seu entorn.

La construcció i inauguració, el passat any 1992, de la unitat de serveis municipals a la zona costera.

Adquisició d'una granadora, per a la zona costera.

La culminació de les obres de l'avinguda de Sta. Catalina Tomàs, de la placeta del carrer Màrtirs, de la placeta a la confluència del dit carrer i l'avinguda Sta. Margalida, i la del carrer Lluís Carreres amb el carrer Ramon Llull, així com les obres d'ornamentació de la plaça del Convent i la urbanització de l'entrada al vell escorxador.

La construcció, posada en funcionament de la residència Reina Sofia.

L'adquisició i renovació de l'antic teatre «Maravillas» (avui teatre municipal) i les obres d'adaptació a l'edifici de la Cooperativa per poder desenvolupar activitats: emissora de ràdio, societat de caçadors "La Becada", Associació Cultural Algebé i actualment el Saló de Cultura.

Ampliació d'un tram del carrer Llibertat amb una petita zona verde

molt important.

Obertura definitiva d'una part del carrer Rossinyol.

Renovació completa de l'enllumenat de tot el casc antic.

Rafel Sabater Apotecari

En la meua opinió, els fets més rellevants durant aquests 10 darrers anys han estat els següents:

— La residència de la tercera edat Reina Sofia.

— Centre per a majors (tercera edat).

— Casa de Cultura i Centre de Salut, els quals donen un servei al poble.

— Poliesportiu.

— L'Escola de Música, la qual ha fomentat que la gent, especialment els infants, puguin estudiar música.

— Resorgiment del turisme a les platges de Muro, i la construcció de la nova delegació de l'Ajuntament i de la Parròquia de Sant Albert Magne.

— Rehabilitació de l'antic quarter de la Guàrdia Civil per als diversos serveis als quals està actualment dedicat.

— El Campionat Mundial de Pesca Submarina l'any 1985, on ens vàrem donar a conèixer arreu del món.

— Les Jornades Cultural celebrades a l'Ateneu.

— Creació del Parc Natural de s'Albufera.

Àgueda Quetglas
Administrativa

Miquel Ferrer Ramis
Funcionari

Jaume Perelló
Mestre d'escola

Sense cap dubte, el Mundial de Pesca Submarina; encara que pens que no vaig esser realment conscient que es tractava d'un mundial.

És impressionant pensar que un poble tant petit, per uns dies fos el lloc on varen conviure diferents races i cultures.

Ara, propòs que facem qualche cosa a nivell humanitari, perquè al cap de deu anys més, poguem recordar-ho amb orgull.

Jaume Vanrell
Jubilat

En lloc de fets (serien molts), millor donar dues dades claus, que han propiciat el gran canvi de Muro i la seva zona costera:

Març de 1983:

Inici II Epoca d'Algebeli.

30 Juny de 1987:

Presca de possessió de l'actual batle D. Miquel Ramis Martorell.

Si voleu saber la veritat, quan me vareu fer aquesta pregunta ben bé no sabia el que dir. Però així i tot qualche cosa hem de dir davant tot això.

Com per tot hi ha coses ben fetes i coses mal fetes dins aquests darrers deu anys; però sens dubte per a mi el fet més assenyalat és la construcció d'una residència per a la tercera edat. No sé fins quin punt pot ésser ben utilitzat aquest centre, però no vull deixar de banda el tema, ja que les necessitats del nostre poble anaven molt encaminades cap a solucionar la problemàtica de la gent que no podia ser atesa pel seus propis parents. No voldria amb això donar malentesos. Bé, crec que amb això ja n'hi ha prou i crec de tot cor, que si hi ha altres coses a dir, ja s'encarregaran els altres de mencionar-ho, però per a mi durant aquests deu anys de gestió municipal, aquest fet ha estat un dels més importants i que cal tenir en compte.

Un fet rellevant que voldria destacar ha estat el pas de la dependència agrícola del nostre poble a una dependència turística.

Aquest canvi espectacular de la nostra zona costera es va iniciar durant el mandat de l'ex-batle Jaume Mulet. S'han revitalitzat les nostres platges i el nostre poble ha tingut uns ingressos superiors. També hem aconseguit zones verdes bastant prestigioses i conegudes, cosa que fa que el turisme exterior també en pugui gaudir.

Per altra banda cal destacar que el sector agrícola ha anat disminuint, ja que no era rendible pels baixos preus dels productes i per l'increment de cost, i per això està mal considerat, molts de camps es veuen abandonant i em fa la impressió que els nostres fills, si se'n duen l'aigua cap a Palma, arribaran a conèixer els camps deserts. Sembla que la majoria municipal que governa el nostre Ajuntament, no fa tot el necessari per defensar els interessos del nostre poble i queda com espectador davant fets com el trasvassament de l'aigua de "Sa Marineta".

ALGEBELÍ

1983 - 1993

10 anys fent poble

10 anys de Muro en imatges d'Algebelí

1983

Aprovació dels estatuts
de l'Associació Murera de la gent gran

Actes dels 50 anys de la Caixa a Muro:
Homenatge als vells

Homenatge a Joan Miró

Millora de la carretera Muro-Sa Pobla

Homenatge a Francesc Mulet Palau

1984

Joan
Miralles,
fill il·lustre
de Muro

1985

Nevada de dia 8 de gener

Creació de la coral Miquel Tortell

Mundial de Pesca Submarina

Presentació del club d'esplai "Sarau i Bauxa"

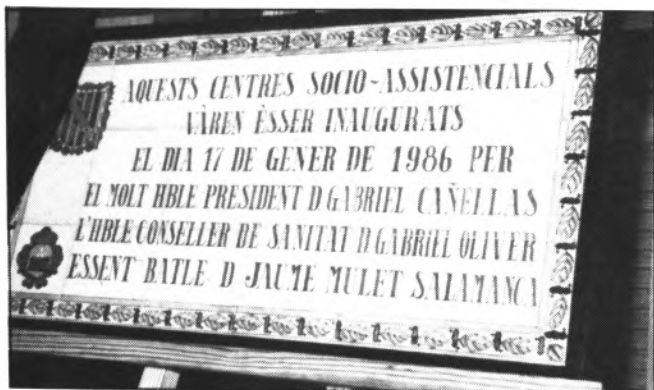

S'edita el primer disc de Cucorba

Restauració del claustre del Convent

1986

Inauguració de la Unitat Sanitària
i Centre per a la tercera edat

Creació de l'Escola de Música

Homenatge a una centenària: Madò Quintana

Diada de la Premsa Forana a Muro

1987

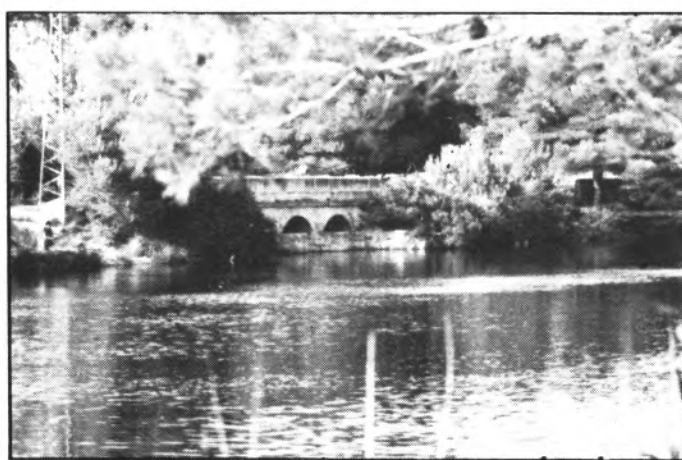
IV Dimoniada,
dia 11 de
gener

Eleccions
de juny del 87
i pèrdua
de la majoria
absoluta del PP.
Miquel Ramis
és elegit batle

Diada del Club d'Esplai

Decret de Parc Natural de s'Albufera

Es crea el servei d'Assistència Social

1988

Centenari de Madò Fideu

Cucorba
reb el premi
Francesc de
Borja Moll en
reconeixement
a la seva tasca
per impulsar i
desenvolupar
la llengua i la
cultura de les
Balears

Creació de la Biblioteca Municipal

Educació d'Adults, inauguració

1989

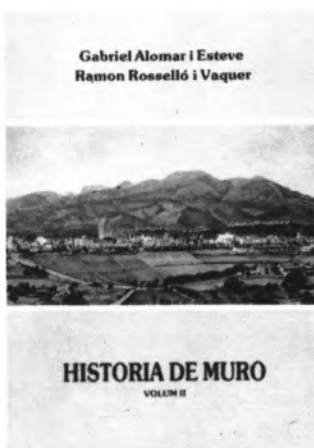
Primer Premi de la Rua de Ciutat per a la carrossa "L'Últim Emperador"

Inauguració del centre d'activitats culturals a la Sala Central

Mort del Bisbe Moncades

Redacció del volum II de la Història de Muro

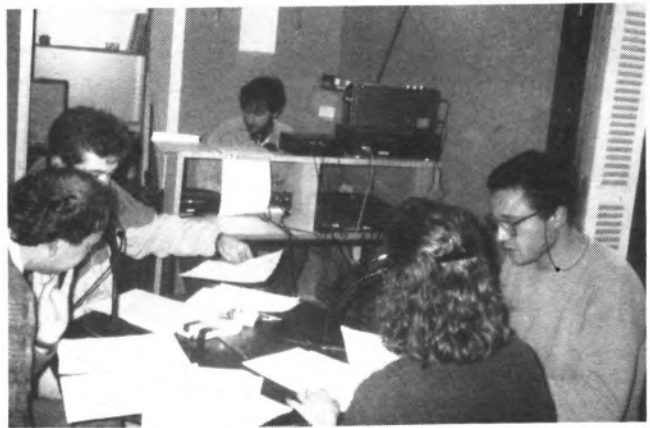

Adquisició del cine Ateneo

1990

Tancament del quarter de la Guàrdia Civil

Inauguració de ràdio Albuhaira

Inauguració de la piscina municipal

El grup D'Arezzo grava el seu primer disc

**Inauguració
de la
depuradora
de la zona
costera**

Pluges torrencials de dia 9 i 10 d'octubre

**V Trobada
de
Confraries**

1991

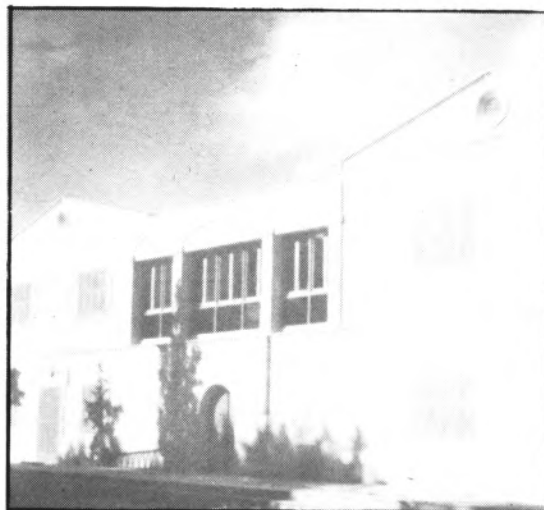
Inauguració de la residència Reina Sofia dia 17 de gener

**Bartomeu Nadal Moncadas
elegit membre de la Reial
Acadèmia de Medicina i
Cirurgia**

Trobada de corals a Muro

**Es posa en funcionament el punt d'atenció
continuada (P.A.C.)**

**El bisbe de Mallorca consagra la nova església de la
Platja de Muro**

Miquel Ramis reelegit batle

1992

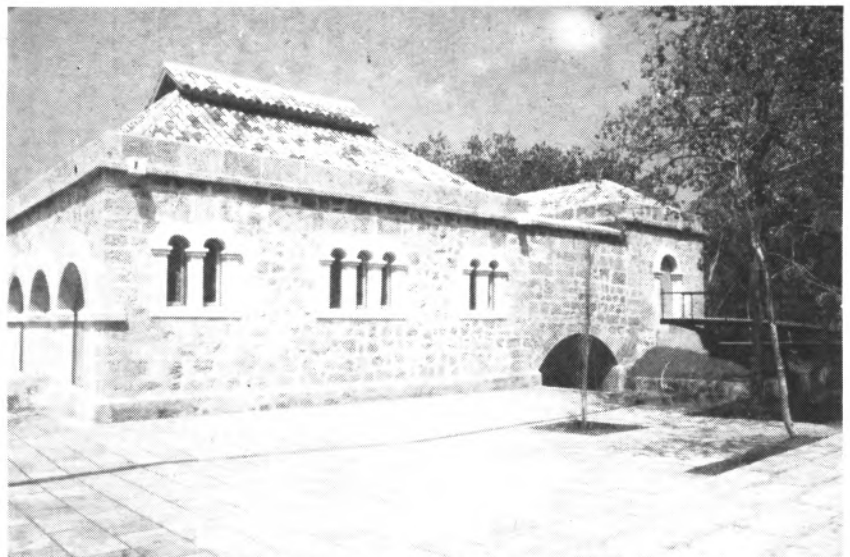
Es canvia la denominació de cent carrers de Muro i es normalitza en la nostra llengua

Mostra d'indumentària popular dels segles XVIII i XIX

El grup de rock Dirty Boots grava el seu primer disc

Rehabilitació de la Casa d'en Bateman

Inaugurat dia 30 d'agost, l'edifici municipal Platja de Muro

1983 - 1993

10 anys de esports en imatges d'Algebelí

1983

CICLISME.- Jaume Tomàs es proclama Campió de Balears en la categoria de Cadets en la modalitat de Persecució en el velòdrom

1985

FUTBOL.- Arnau Llabrés, jugador murer format al San Cayetano i fitxat per l'Sporting de Gijón, debuta a la primera divisió substituint tota una figura com era «Quini»

1984

CICLISME.- El 27 de maig, Jaume Tomàs es proclama Campió de Balears de fons en carretera categoria Juvenil a Eivissa. El 16 de juliol a Valladolid guanya el Campionat d'Espanya i és seleccionat per a disputar el Campionat del Món a Caen (França)

El C.D. Murense acaba la lliga de III Divisió com a Subcampió i aconsegueix la millor classificació de la seva història. Per primera vegada jugarà la fase d'ascens a Segona Divisió 3, però el Bascònia ens deixa fora a la primera eliminatòria

Després d'onze anys, «La Paternal» deixa el futbol d'empreses. En aquest any havia aconseguit el Campionat en la temporada 75-76

CAÇA SUBMARINA.- Muro organitza el Mundial de Caça Submarina i el poble està entusiasmat amb aquest esdeveniment. Josep Amengual es proclama Campió Absolut per tercera vegada i l'equip d'Espanya queda primer classificat seguit d'Itàlia i França

CICLISME.- Jaume Tomàs, una altra vegada, Campió d'Espanya a Torre Pacheco (Múrcia). L'equip de Balears també es proclama campió

1986

CICLISME.- Miquel A. Cirer, l'altre corredor local, aconsegueix el Subcampionat de Balears de Muntanya per a corredors Juvenils

FUTBITO FEMENÍ.- L'equip femení de futbito del Col·legi Públic es proclama Campió de Balears al Poliesportiu Príncep d'Astúries de Palma davant l'equip de Son Servera

1983 - 1993

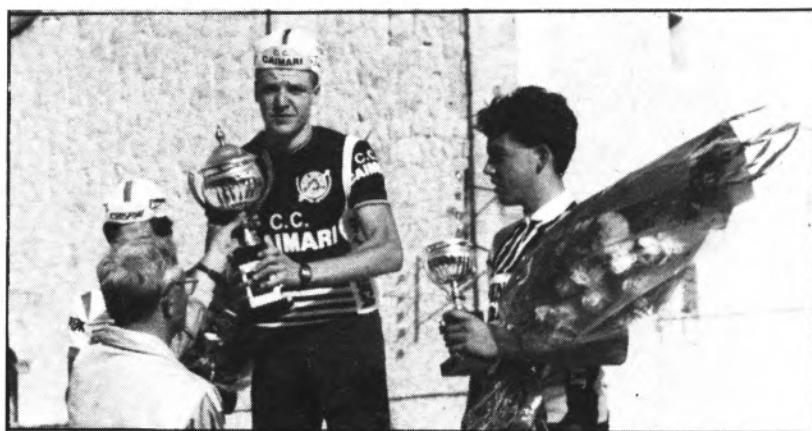

FUTBOL.- El Murense Aleví es proclama Campió de Segona Regional després de realitzar una de les millors temporades de tot el nostre futbol base. L'equip estava dirigit per en Rafel Català (a) «Olier»

1987

NATACIÓ.- Eva Beatriu Pomar Mulet guanya la medalla d'or al V Campionat de Balears de Natació

CICLISME.- Miquel A. Cirer guanya el Campionat de Balears de Ciclisme Juvenil

1988

FUTBOL.- Els equips Infantil i Juvenil del C.D. Murense queden campions de les seves corresponents lligues i pugen de categoria

FUTBOL.- Èxit rotund del I Torneig Infantil Vila de Muro. El Reial Madrid queda Campió del Torneig per davant del Poblense i el Murense

TIR AMB ARC.- Gran actuació de l'equip del Col·legi Públic de Muro al Campionat de Tir amb arc de Balears. Maria Moncadas Ferrer queda Campiona en la categoria Juvenil Femení. Antoni Torres Sánchez subcampió i en Miquel A. Fornés Moragues tercer

1989

El C.D. Murense perd la categoria després de 10 anys a la III Divisió Balear

CULTURISME.- Arturo Navo Vallespir de 18 anys es proclama Campió de Balears de Fisioculturisme a l'Auditori de Palma

BILLAR.- Antoni Torres, del Club del Foment de Cultura de Muro, guanya la final Junior del II Trofeu Illa de Mallorca de Billar

TRIAL.- Martí Poquet es proclama Campió de Balears de Trial en la categoria de Veterans

FUTBOL.- El F.C. Colonia alemany guanya el II Trofeu Vila de Muro de Futbol Base superant al Reial Madrid a la final per 3 gols a 1. El Poblense va fer tercer i el Murense quart

1990

BILLAR.- Al Foment de Cultura va tenir lloc la celebració del Campionat de Balears modalitat lliure. Pere Bennàssar de l'Agrupació Billarista del Foment de Cultura va ser subcampió en perdre en la final amb Andreu Carbonell

FUTBOL.- El Reial Madrid guanya el III Trofeu de Futbol Vila de Muro en la final disputada al F.C. Barcelona. El Reial Mallorca queda tercer i el C.D. Murense quart

FUTBOL.- L'equip Alevi del C.D. Murense, entrenats per Antoni Bauçà, aconseguixen el primer lloc de la classificació de Segona Regional

CAÇA SUBMARINA.- El C.D. Murense —Activitats Subacuàtiques— guanya el Campionat de Balears de Caça Submarina a la Badia d'Alcúdia

CICLISME.- Jaume Tomàs es retira del ciclisme professional a causa d'una lesió

NATACIÓ.- Eva Beatriu Pomar Mulet es proclama Campiona de Balears de Natació en les modalitats de 100 m. braça, 200 m. braça i 200 m. estils

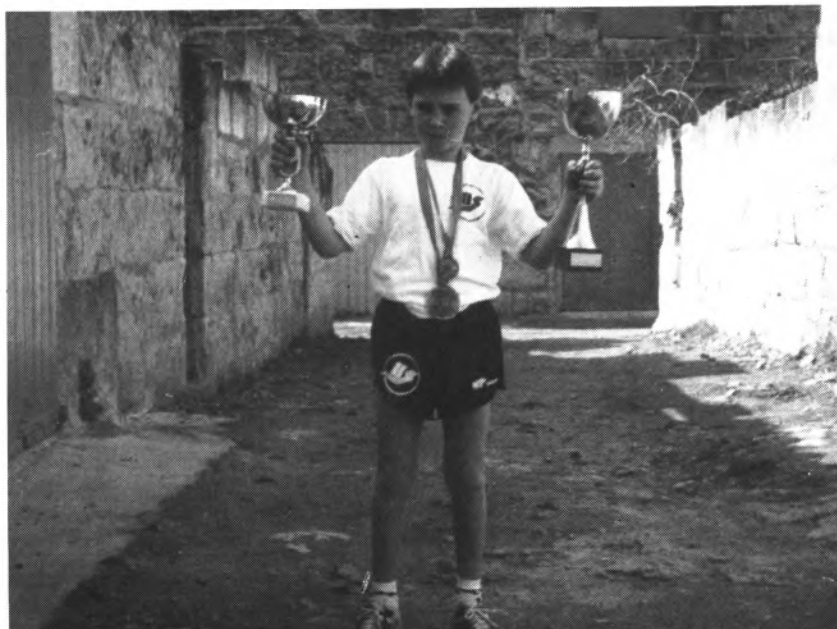
1991

1992

KARATE.- Xavier Payeras Bisquerra aconsegueix ser el Subcampió d'Espanya de karate a Madrid.

JUDO.- Antoni Moragues Salvador guanya el Campionat de Balears de Judo Sub'15 celebrat al Poliesportiu de Calvià

CICLISME.- Biel Moncades aconsegueix el Campionat de Balears de Fons en Carretera a Santa Eulàlia d'Eivissa

ATLETISME.- Gran actuació dels atletes de Muro a la Final Insular de Mallorca celebrada a l'hipòdrom de Son Blai de Muro. Paco Tugores guanya el Campionat de Mallorca en la categoria d'Iniciació Masculí. Antoni Tugores també aconsegueix ser Campió guanyant la carrera de 1.500 m. en la categoria de Benjamí Masculí. Vanesa Barrientos fou primera en la categoria d'Aleví Femení

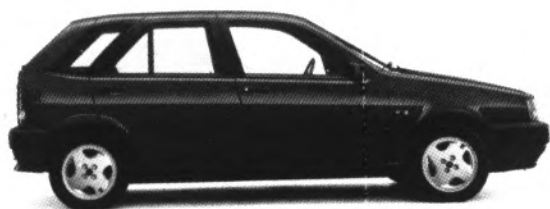
Aquest mes li sobrevaloram el seu cotxe en

250.000 ptes. +

*AL COMPRAR QUALSEVOL MODEL DE LA GAMA,
SI NO TÉ COTXE, LI OFERIM UNA OFERTA EQUIVALENT*

FIAT

UNO, TIPO, TEMPRA, CROMA, FLORINO EN GASOLINA I DIESEL...

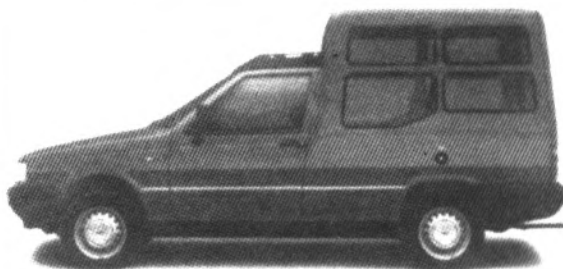
UNO 60 (1.100) _____ 999.000 ptes.

TIPO 1.4 S (1.400) _____ 1.310.000 ptes.

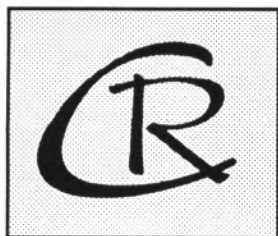
TEMPRA 1.4 L (1.400) _____ 1.525.000 ptes.

COMBI 5 P. (1.500) Gasolina 76CV _____ 1.200.000 ptes.

- OFERTA VÀLIDA PER A VEHICLES EN STOCK
- INCLOU VEHICLE, PORTS, IVA 15%, TAXA 13%, PROMOCIÓ, ASSISTÈNCIA EN CARRETERA 24 MESOS I ASSEGURANÇA DE ROBATORI
- EN GAMA TEMPRA EXCLOU VERSIÓ 1.4, 1.6 i 2.0 SX

FINANCEM A LA TEVA MIDA A TRAVÉS DE FIAT FINANCERA • VINE I POSA-LOS EN MARXA

CLADERA - RIGO, S.L.

FIAT

C/. COMERÇ, 47 - TEL. 86 21 56 - SA POBLA

On arribarem!

Quan un fa memòria, sens dubte se m'oblida de qualque cosa, i mirau per on, sempre sol deixar de banda allò dolent que li va passar o allò bo que varen fer els altres. Com sempre només feim cas del que ens interessa i no pas del que veritablement és important, fins el punt de borrar sistemàticament del pensament les coses que pel seu propi pes poden esser fins i tot més importants que les assenyelades dins la memòria.

Ara fa deu anys, no sé si tenia consciència de persona, però, el que sí sé, és que era un al·lot amb uns ulls com a plats que mirava tot el que passava pel poble sense ben bé poder dir res, ja que no tenia ni edat, ni ganes de discutir de segons quines coses. Ara no vos voldria fer entendre que tenc més coneixement, sino més aviat crec que el temps m'ha passat per damunt i que, fins i tot, he treballat més d'una vegada fent-me unes bones genolleres ben vermelles.

Sense pensar-ho dues vegades, crec que les persones passen amb més èxit o menys però els seus fets queden. Aquí caldria dir que l'actuació del nostre consistori durant aquest temps passat es veu reflexat en un seguit d'obres, que quedaran ben gravades dins la memòria dels arxius municipals.

Vet aquí que feim unes obres faraòniques que denoten la grandesa del nostre poble així com l'enfonsament del pressupost municipal. Tal vegada petites coses omplen més que una bona panxada, que ens pot arribar fins i tot a fer mal.

D'un temps cap aquesta banda, el nostre poble ha fet un gran canvi quantitatiu, no pas qualitatiu, gràcies a unes inversions que s'han fet d'una manera un poc esburbada, intentant de totes passades tapar uns forats que anaven sortint així com anava passant el temps. Segons la demanda d'un cert grup de persones, s'encaminava la gestió municipal; però en cap moment crec que

hi hagi hagut una mínima planificació d'utilització a curt o llarg termini. Pensem per un moment que tota inversió ha de tenir una rendibilitat i si no que ho demanin a qualsevol empresari, en cap moment llogarà un home per fer feina si no l'ha de menester.

A vegades t'ho diven i no ho vols creure, però quan cavil·les un poc no te'n pots donar passada, però així pareix ésser. Doncs, aquí veus les mateixes persones que ara fa deu anys organitzaren qualque cosa, encara ara són les mateixes, i és que et pots pegar tocs pel cap al veure que no hi ha un recanvi per ajudar un poc tota aquesta gent. L'evolució del nostre poble, culturalment parlant, ha anat lligat sempre al mateix grup de persones i entitats. Però un pot pensar, i quan aquesta gent es cansi de fer coses, què passarà? Doncs, ben clar, desapareixerà tot sentit cultural, només serem bons per anar a qualque dinar; perquè aquí sí que es fa ple, encara que tenguem molta feina sempre treim temps d'allà on no n'hi ha per anar de vega.

Crec que els grans esdeveniments culturals del nostre poble com Les Jornades Culturals, Trobada de Bandes de Música, Dimoniada varen ésser possibles gràcies a tota aquesta gent que fa les coses, no per cobrar cap doblor, si no més bé perquè els surt del fons del seu cor, i ho fan perquè estimen el seu poble per damunt de qualsevol color polític o partidista.

L'únic meravellós d'una nit fosca és que al matí sortirà el sol. Durant molt de temps el nostre poble va estar dins una gran boca negra sense poc més que fugir d'aquí si vol·lies menjar qualque cosa; però ara les platges ens han donat força per seguir lluitant, fins al punt de deixar el nostre camp totalment abandonat. Crec que la política turística ha estat del millor que es pot veure dins les illes. Encara que a molta gent els fes mal me toc pesta, quan es va construir un parc natural a s'Albufera, crec que ara serà la font d'on la part turística es podrà avançar a les altres zones turístiques. Per això hem de seguir conservant el que tenim, ja que no en tenim d'altra. Quan pens amb això, només dic que no ens carreguem la gallina dels ous d'or, ja que si s'acaba això, haurem de tornar a sembrar els horts.

Vàrem perdre un quarter de la guàrdia civil i tothom pensava que això seria una casa de lladres, però en el seu lloc vàrem guanyar un centre d'educació d'adults, i com no, ara també hi ha una guarderia que tants de mals de caps portà al nostre consistori. Fins ara pens que s'ha de donar l'enhorabona a tots aquells que fomentaren aquest projecte. La feina que es fa no es podria pagar amb doblers, ja que no té preu. També vàrem perdre un antic mercat del bestiar, després un centre més o menys cultural o això varen dir que era, però en el seu lloc vàrem guanyar un centre d'atenció

primària, més conegut com a PAC. Com podem veure no tot es perd pel mateix forat.

Els vaixells insígnies d'aquests darrers anys han estat la Residència, l'edifici d'equipaments i el centre esportiu amb el pavelló que encara no s'ha inaugurat. Cal fer una pregunta aquí, abans de seguir: Què reporta això al poble de Muro? Doncs bé, jo crec que varen esser unes inversions que es varen fer amb tota la bona voluntat d'aquest món. Però per una cosa o l'altra no tenen una aplicació tan directe com en un principi s'esperava per part dels tècnics municipals. Cal dir que la residència va esser un tema de conversació durant molt de temps sobre si era deficitària o no. Hi va haver les seves empentes entre els que sí i els que no pensaven com l'equip de govern. Fent menció a l'edifici d'equipaments, crec que a una zona com les nostres platges un edifici d'aquestes característiques es fins i tot sobrat. Ja em direu ara que hi fan durant l'hivern, més que procurar tancar les portes perquè no entri gens de pols. Del

tema del pavelló crec que el poble de Muro amb molt menys ja avana ben servit, sinó ja veureu qui anirà a fer esport. Pensem que equips de pista actualment, tant sols n'hi ha un de voleibol, que podria jugar regularment dins les pistes d'aquest mausoleu. Això denota tant per un lloc com per l'altra una falta de conscienciació i estudi planificatiu, de tota aquesta cimentada que han posat allà.

No voldria amb això criticar l'acció de govern, sinó mentalitzar que encara hi som a temps de moure tota aquesta pastarada. De totes maneres crec que l'encarregat de tot aquest entremat fa una feina molt important i lloable, però quan l'arròs és cuit tant sols hem d'esperar que no tovi.

La quantitat de doblers que hi ha invertits, no és temps ara de fer que es prodesquin, i més quan qui més qui menys no està en condicions de tудар un duro. S'ha de fer una potenciació d'aquests serveis a fi que no sigui una cosa morta, com tantes d'altres han quedat dins el poble de Muro.

Com a tots els pobles hem vist que s'han anat reformant moltes zones que abans estaven en molt mal estat, com era la zona de Santa Catalina Thomàs i altres. Però encara queden zones com Sa Riba que ben bé mareixen un poc d'atenció, així com les entrades al poble que més que un poble pareix la destrucció i la brutor personificada.

Poc a poc he anat assenyalant un parell de fets que m'han cridat més o menys l'atenció, però que per a mi eren la base d'aquest escrit. Encara que un romp la línia entre la veritat i el que dicta el cor, doncs me deix dur pel sentiment. Tothom vol del seu poble el millor i des d'aquí vull fer el possible per aconseguir d'ell l'orgull de tots els seus habitants. Com sempre, tots quan parlem de Muro el cor s'eixampla, per tant amb aquest escrit voldria fer veure a tots que no vull, amb tot aquest barull, criticar qualsevol actuació, sinó més bé voldria creure que tot l'escrit és una crida a la conscienciació de poble.

Miquel Porquer Tugores

**RESERVES AUTOMÀTIQUES
CONFIRMACIÓ IMMEDIATA**

Passeig Colon, 112 - B
Tels. 85 00 26 - 85 00 65 - Fax 85 10 69
07458 CAN PICAFORT (Mallorca)

Reserva de:
BILLETS DE BARCO
PASSATGES AVIÓ
HOTELS
APARTAMENTS
EXCURSIONS

VIATGES ORGANITZATS
TARIFES MINI
CREUERS
VOLS CHARTER NACIONALS
CHARTER INTERNACIONALS

Descomptes a:
RESIDENTS
FAMÍLIA NUMEROSA
3ª EDAT
GRUPS
MENORS

Agències autoritzades per a la venda de billets:

TRAVELPLAN

IBEROJET

Condor

Vacaciones

001TOUR

Lufthansa

TURAVIA

7

TRANSMEDITERRANEA

MUNDICOLOR

IBERIA

**LA SEVA
AGÈNCIA
DE
VIATGES**

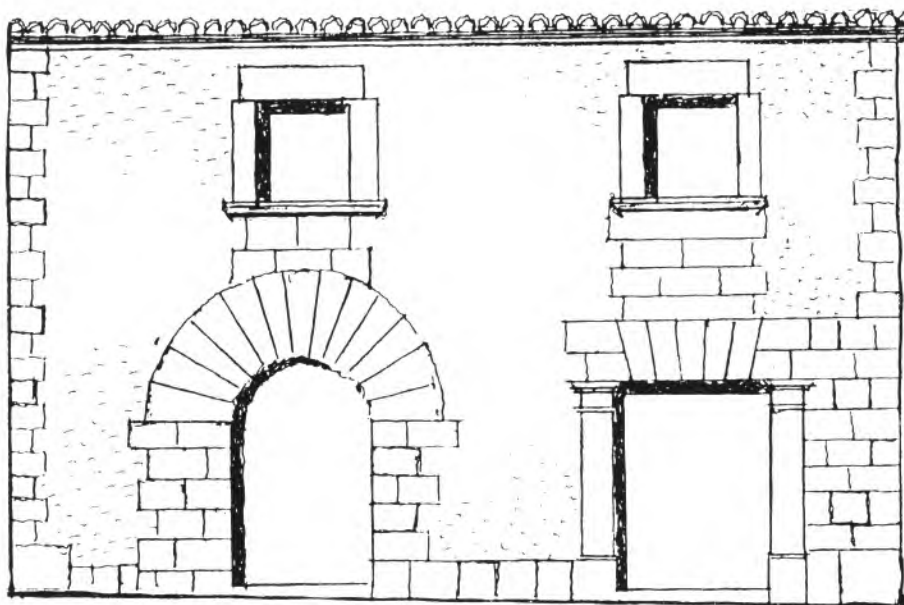
L'inventari de l'antiga Apotecaria de Muro (1717)

Al carrer de Jesús (abans carrer Major) hi ha una casa del segle XVII fent cantonada amb el carrer Sant Llàtzer. És un magnífic exponent de l'arquitectura civil murera, una mostra més de l'excel·lent treball realitzat pels nostres picapedrers d'antany que s'ha recuperat per iniciativa dels propietaris actuals.

Tornam enrera en el temps, el 16 de setembre de 1717, la Senyora Francina Tortella i Cerdó, vídua i hereva usufructuària del discret Senyor Raphel Cerdó, manà la redacció d'un inventari de tots els béns de dita heretat en presència del notari Antoni Petro. Els testimonis foren en Joan Ferrà i en Joan Noceras alias Grau.

Els inventaris són una enumeració exhaustiva dels béns mobles i immobles que es troben en una casa o herència en el moment de redactar-se per tal de canviar de propietari, d'administrador, o bé, com és el nostre cas, pel canvi de titularitat per herència. Així, aquests tipus de documents són molt útils a l'hora d'esbrinar la vida quotidiana dels homes de l'època ja que pràcticament ens descriuen (mai millor dit el que "descriuen" perquè un dels trets característics és l'ús freqüent d'adjectius generalment indicadors de l'estat de conservació, els colors, etc.) tots els objectes que guardaven les cases.

L'interès que els inventaris desporten en els investigadors es veu en el nostre cas redoblat per tractar-se d'una apotecaria on, fins a la seva mort, ha viscut el que, segons transcripció literal, era el "cirurgià de la present vila de Muro". Això ens fa pensar que certs objectes tendran una relació amb "l'art de la cirurgia", pressupost que més endavant constatarem i analitzarem.

Façana de l'Apotecaria, segons un dibuix de l'arquitecte Gabriel Alomar

A jutjar pel conjunt podem deduir que es tractava d'una casa benestant però, per tal d'organitzar de qualque manera la descripció, hem optat per seguir l'esquema que s'usa generalment:

- Descripció de la casa (si apareix).
- Les cambres i el mobiliari.
- La cuina.
- La roba de la casa.
- La roba de vestir.
- Els ornaments i objectes valuosos, llibres...
- Els animals.
- Els béns immobles: finques, sembrats...

Fins aquí el que podem trobar generalment als inventaris. En el nostre cas, però, hi ha una part que no per petita deixa de ser important com aproximació al fet de les malalties i el seu tractament al poble de Muro a inicis del segle XVIII:

- La Botiga i les eines del cirurgià.

Poques coses diu de la casa com a conjunt, únicament que:

"Se ha attrobat en dita heretat unas cases ab son corral scituades dins dita vila de Muro, prop de la Plaça, affron tan com en los actes es de veurer..." (els actes són els documents que es conservaven a la notaria).

Tenim la sort que s'hagi conservat, al manco, exteriorment tal com era a la data d'aquest inventari, 1717.

Tot i que no hi ha una distribució explícita de les cambres sí que podem suposar que hi havia dues habitacions parades.

Un amb llit amb pilars, de noguer, dos matalassos, màrfega (1) i flassada (2) amb dos pavellons (3), un de vermell posat al llit i un altre de brinet blanc.

Altre llit "de bancs i posts" amb la seva corresponent màrfega i flassada, tot usat.

Dotze cadires, sis de couro negre

1.- Màrfega: tela farcida de palla per servir de matalàs.

2.- Flassada: peça quadrangular teixida de llana o de cotó, generalment amb ratlles de diferent color, que s'usa com a tapall de llit.

3.- Pavelló: conjunt de peces de tela penjades d'un punt central, a manera de tenda de campanya, destinat a cobrir i adornar un llit, un altar, un sagrari.

i sis amb les respatlles de fusta.

Un capítol interessant és el de les caixes, que fins fa poc es feien servir a les cases mallorquines per guarda-roba. N'hi ha de vàries fustes, noguer, poll, pi i fins i tot un bagul fobrat de pèl de crastat (2). Totes menys una tenien pany i clau.

La cuina

Els objectes referents a ella són:

- Una pastera de pi, usada.
- Dues olles, dues paelles "la una mitjansera y la altre mes xica", un ramarol, una caldera i una greixonera tot d'aram i usat.
- De terra, tres alfàbies, dotze escudelles fetes a Inca, sis olles, sis plats i sis escudelles "tot obra de Pisa", això també usat.
- Dos barrals i dos satrins de

vidre.

— Dos sedassos per la farina.

Hi restava també algun menjar, dues quarteres de forment (4) i mitja quartera de llegums variades.

La roba de la casa (tot trobat dins les caixes)

Ja hem esmentat matalassos, màrfeques i flaçades, pavallons, però també hi ha altres robes pel llit, això és, dotze llençols de bri (5) amb estopa (6), vuit d'estopa, tres vàneves "una de bry y cotó obrada, altre de roba forastera y la altre obra de confits totes usades". Finalment es trobaren tres jocs de coixineres.

Per la cuina hi ha sis estovalles de taula i devuit torcaboques.

La roba de vestir

Totes les peces pareixen d'home, camises i calçons de lli i brinet (7).

Dos gipons, un d'ells amb dues dotzenes de botons de plata i dues capes que tenen part d'estamena, un teixit asserjat de llana o estam que sol esser tot negre i que antigament s'usava per confeccionar gipons, faldes, cobrellits, mantells...

Criden l'atenció expressions com "roba forastera" o "roba de compra" el que pot indicar que moltes de les robes usades eren de producció pròpia.

Sebastià Riutort Taberner
(continuarà)

4.- Forment: blat de primera qualitat.

5.- Bri i brinet: teixit de drap mallorquí en què l'ordir i el reblir és de bri filat molt prim.

6.- Estopa: part basta que se separa del lli i del cànom en pentinar-les. Tela que es fa.

7.- (Veure 5).

CAS CHATO

Ctra. Alcúdia - Artà, 33
CAN PICAFORT

GRAN SOPAR DE LA NIT DE CAP D'ANY

BALL AMB L'ORQUESTRA

ÉPOCA

formada per ex-músics de l'orquestra MANHATTAN

I L'ATRACCIÓ

CÒMICA DANCE SHOW

L'AVANTGARDEN

MENÚ

Aperitiu	Vins Rioja
Bullavesa de Marisc	Cava Freixenet
Rap estil Cas Chato	Carta Nevada
Porcella rostida	Cafè i Licors
Fruita del temps	Raïm de la sort
Copa gelat	Bossa de Cotilló
"Profiteroles"	

Preu: 7.000 ptes.

RESERVES ANTICIPADES ALS TELÈFONS:
85 01 19 - 85 12 25

Muro vist pels viatgers

Muro en el mapa de Mallorca del Cardenal Despuig (IV)

Una de les informacions més interessants que conté el mapa de Mallorca del Cardenal Despuig és la toponímia. La toponímia és una part del nostre patrimoni cultural, el qual cal conservar com tants d'altres que no esmentaré ara, però, que tots tenim present. Així, la toponímia, els noms de lloc ens parlen de la nostra història, dels canvis polítics i socials, dels usos i costums viscuts pels nostres avantpassats, deixant-hi en ells la seva petja.

I també avui, els canvis tant forts que s'han donat en els darrers anys dins la nostra societat illenca fan que els nostres noms de lloc es trobin amenaçats de desaparèixer o de ser substituïts per d'altres de forans.

A l'hora de fer un estudi del noms de lloc que apareixen en el mapa ens hem decantat per establir dues primeres divisions: una referida a la toponímia del litoral, de la nostra zona costanera i, d'una altra part, la toponímia de l'interior del terme de l'actual municipi de Muro, deixant de banda la toponímia de Llubi que aleshores en depenia administrativament.

Tenim, doncs, que d'un total de 26 noms de llocs, 2 correspondrien pròpiament al litoral, un d'ells insular, que són: «*Arenal de Noeras*» i «*l. Plana*», cap d'ells es conserva avui. El primer s'ha anat transformant amb el temps, així, es canvià l'antropònim: «*Arenal d'En Pep*», més tard per influència del castellà la paraula pròpia catalana que denominava aquestes grans extensions d'arena verge que gaudien els nostres padrins passà a dir-se «*playa*» passant a ser durant una llarga temporada «*Playas de Muro*». Avui una mal entesa "normalització", que no recuperació, l'ha convertit en Platges de Muro. D'altra banda el topònim «*l. Plana*» un cop desaparegut el lloc físic a què donava nom aquest, desaparagué de la memòria popular.

A cavalls entre els dos grups que hem establert, hi podem situar s'Albufera, topònim que juntament amb el de Muro són els dos topònims de lloc major més importants que hi apareixen. «*Ameredor*», «*Puntas*» i «*Font de los Porcs*» són els tres noms de lloc que el Cardenal relaciona d'aquest important espai natural. Els dos primers són vius dins la memòria dels nostres majors i el darrer el podem considerar a punt de desaparèixer. S'Amarador era el lloc on els pobladors de Muro, Sta. Margalida i Maria acudien per «*amarar*» el cànym per més tard poder-lo transformar amb fibra tèxtil. Ses Punes podem classificar-lo com un nom de lloc descriptiu ja que es localitza a l'extrem sud de s'Albufera enmig de les dues puntes en què acaba aquest accident natural. Sa Font des Porcs es troba darrera l'actual Càmping Platja Blava, mostra de la toponímia de recent creació. És una de les tres fonts que es localitzen dins el nostre terme, a aquesta acudien els nostres arrossers a assistir-se d'aigua dolça. Suposam que el nom li ve d'alguna guarda de porcs que altre temps degué pasturar a lloure pels seus voltants.

Al segon grup hi comptabilitzam 20 noms de lloc. Aquests els hem dividits en: topònims precedits de la partícula «*Son*» que vol dir «açò d'en» acompanyat d'un antropònim i que fan referència a noms de gran propietat, coincidint així, amb les possessions del nostre terme: «*Son Carbonell*», «*Son Clarét*», «*Son Sant Joan*», «*Son Sant Martí*», «*Son Serre*», «*Son Morey*», «*Son Perera*», «*Son Lleix*», «*Son Alba*», «*Son Fornés*», «*Son Blai*» i «*Son Sastre*». A aquest grup hi podem afegir l'únic topònim prededit de la partícula «*Can*», que vol dir cada o lloc d'en, més un antropònim: «*Can Ferrà*».

L'abundància de noms de lloc precedits del Son va lligat a la subti-

tució progressiva de la toponímia pre-catalana, l'àrab. Així, a partir del segle XIV el «*Son*» usurpà progressivament el lloc a les denominacions d'alqueries, rafals i honors amb què fins aleshores s'havien designat a les grans propietats dels nous pobladors afegint-hi el llinatge de les famílies que les posseïen. El procés d'establiment de terres d'aquestes grans propietats a petits pagesos i l'aparició de nous propietaris a finals del segle XIX feu augmentar el nombre de noms de lloc precedits de la partícula «*Can*» limitant, així, l'aparició de nous topònims amb «*Son*».

La resta corresponen a aquells noms de lloc que no van precedits de la partícula «*Son*» ni de «*Can*». Sis són els topònims d'aquest grup: «*Vinromà*», «*Los Feters*», «*Lacantí*», «*Tanca*», «*Biniaco*» i «*Muro*». Curiosament cinc dels topònims són d'origen àrab.

Muro pren el nom d'un del «*Diûz*» en què estava dividida administrativament Mallorca durant la dominació musulmana. Segons Guillem Rosselló Bordoy voldria dir prat, lloc pla donant, així, un nou origen i significat oposant-se al de llatí que vol dir lloc elevat. Alacantí fa referència a un grup de pobladors procedents d'Alacant i Tanca una deformació de Tànger. De Biniaco desconexem el seu significat i Vinromà seria d'origen llatí o mossàrab i adaptat a l'àrab. Finalment el nom de lloc es Feters faria referència a la composició i material de terreny: lloc terrós o tros de roca superficial de la terra de conreu, i que no es pot remoure fàcilment.

L'últim topònim, que no hem pogut incloure dins cap dels grups anteriors és el Torrent de Rafal Garcès, que actualment coneixem com Torrent de Muro o de Vinagrella.

Pau Mateu

Nadal - Contarella

En el balcó del cel, l'altre dia, hi sortí, amb la seva llarga barba blanca, el Pare Déu, per mirar el món. Les aigües dels oceans feien una remor agradable i les darreres pluges tardorals havien fet molt net les muntanyes de la terra. L'ocre de les fulles esmorteïdes contrastava en la verdor tendra que pujava dels sembrats. Aquella estona fou magnífica i efímera, perquè tot d'una, el Bon Déu va destriar unes coses bellugadisses. Eren els homes que n'anaven fent de les seves.

Quin panorama! Va veure com a l'Àfrica s'estaven morint de fam a uns llocs i a uns altres s'estaven matant uns als altres. Els és difícil als homes emprar el cervell que els vaig donar, pensava, quan sense més ni pus sent com explota una bomba en el cor mateix d'Europa.

Quin espectacle oferí els U.S.A.! Enmig d'una opulència feridora, hi havia molts homes i dones que no tenien res per menjar, altres que no podien anar a escola, aquella família estava a les fosques perquè no havia pogut pagar la corrent...

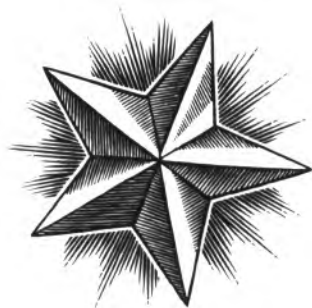
Al Sud, el panorama era més esfereïdor. Pobles i pobles amb gent esmorteïda per la fam i pel menyspreu. Sonava un huainito i no arribava a aixecar el cor d'aquells fills, que havent aguantat segles i segles de misèria, ja no tenien eima per aixecar l'orella i gaudir de les antigues melodies dels avantpassats. Sí, el miraven a Ell esperant el dia que serien alliberats de la misèria i asseguts a la taula dels germans que discuteixen i planifiquen el desenvolupament dels altres.

Amb això posà els ulls en un punt petit, li diuen illa i té un nom pompós i solemne: Mallorca. Aquí semblava que hi havia molta bonança, i amb esperança escorcollà un poc la gent.

N'hi havia que ho passaven ben

malament. Un jove estava cansat de cercar feina i no hi havia qui n'hi volgués donar. Aquells obrers s'estimaven més fer un parell d'hores extres i cobrar-les bé, que compartir la feina amb aquell malanat, Què faci el cap viu!

Aquella dona havia quedat amb els infantons i l'home els havia abandonat perquè aquella rossa l'havia engatussat. Aquells joves, sense cap il·lusió ni una, es donaven a la droga, perquè al manco així s'alliberaven de les discussions i imposicions que els feien a ca seva. Aquells altres adolescents bevien qualsevol cosa perquè així, es pensaven, que eren més homes, i així "col.locats" es creien passar-s'ho bomba. Quin desgavell!

"I el meu Fill hi vol tornar?" pensà el Bon Déu.

Amb aquest interrogant entrà a la cambra on hi havia el Fill amb els amics. En aquell moment, juntament amb Pere i Tomàs, hi havia Ramon Llull que es veia argumentava espès i aviat, i l'esquidada Catalina Tomàs, qui, embadalida, l'escoltava i es veia d'un tros enfora que li donava la raó. Quan veren entrar el Pare Déu s'aturaren endevinant que duia una qüestió per a ells. Així va ser. La pregunta no trigà gaire a estar damunt la taula. "Jesús hi vols tornar?"

Tots els reunits fitaren els ulls en Ell, qui amb veu decidida i cara riolera contestà tot d'una: "Sí mon pare. Hi vull anar per tornar-los dir

que els estimau. Vull recordar-los que tots són germans; que aquí dalt no necessitaran res de tot això que miren d'arreglar amb tanta força i intolerància i que malgrat tot, no els assassina".

Ara sí que flojava Sor Tomassa, estava a punt de fer-li un aplaudiment quan arribaren Juníper Serra i Na Francinaina de Sencelles que li demanaven què era allò, però Ramon Llull no la deixà contestar, perquè tot gojós començà a explicar als nous vinguts que Jesús, en aquest hivern de 1993, volia tornar a la terra i que ell li havia dit tot un rosari de coses a fer a Mallorca, perquè es veia ben clar que hi anava i volia tornar començar.

La veu clara de Jesús s'anà imposant damunt les paraules de Ramon Llull i tots pogueren escoltar: "Sí, encara és possible vèncer l'odi que ha niat en el cor de molts homes. És possible que renesqui l'amor. Els diré que aquest món basta per a tots i que és de tots; que el camí de la violència no du enlloc..."

Juníper, el fraret menut i aficadís, digué tot d'una: "Vos tornaran clavar a la creu".

Me vaig haver de perdre la fi d'aquesta agradable trobada. Hi feia molt bon estar amb aquella bona gent, però havia de preparar les Matines de la parròquia i vaig haver de retornar, però mentre davallava no deixava de pensar, tot content, que Jesús segueix estimant-nos, que vol venir a donar-nos exemple de com hem d'estimar i m'anava repetint que només si ens estimàvem seria Nadal.

Pere Fiol i Tornila

PER MOTIU D'ESPAI, PUBLICAREM EL PRÒXIM MES LA CONTINUACIÓ DE L'ARTICLE ELS NOSTRES CARRERS DE PERE FIOI I TORNILA QUE INICIÀREM EL MES DE NOVEMBRE

No ens donarem per vençuts!

La revista Udol de Llubí, membre de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, ens ha enviat aquest escrit com a denúncia de la seva particular situació que s'ha originat a conseqüència del control que li vol fer l'Ajuntament.

Sembla ser que, després de 18 anys de democràcia, un dret fonamental com és la llibertat d'expressió no s'ha assolit encara en aquest país.

El passat 26 d'octubre a l'Ajuntament de Llubí no es va reconèixer aquest dret tan fonamental, bàsic, vital i primari. (Article 201 i 2 de la Constitució espanyola).

El "senyor" Tomàs Campaner, regidor del PP, va presentar una esmena per canviar part de la proposta de l'àrea de Cultura que feia referència a les diferents subvencions que la corporació municipal dóna a les entitats del nostre poble. L'esmentat "senyor" va considerar que s'havia de denegar o, com a mostra de bona voluntat, i seguint la seva idea, que les 100.000 ptes. de la subvenció fossin abonades en quatre lliuraments de 25.000 ptes., cada un, coincidint en la sortida de cada número, i que aquest lliurament estàs supeditat al VIST-I-PLAU de la Comissió de Govern, una vegada examinat l'exemplar corresponent, pogués emetre. Aquesta proposta va ser aprovada amb el recolzament del Senyor Batle (UM), el regidor de CB i l'altre regidor del PP; i va ser rebutjada pels dos regidors del PSM, la regidora d'UM i el del CDS (de poc va servir el seu rebuig a causa del vot de qualitat del Batle). O sia que, se'ns donarà la subvenció (SI AGRADA LA REVISTA) una vegada que hagi passat per la "CENSURA".

Com a mitjà de comunicació ens hagués paregut millor que no se'ns hagués concedit la subvenció abans d'haver estat condicionats a l'hora d'expressar les idees de la manera que ens sembli més correcte, a nosaltres i als nostres col·laboradors.

Tanmateix amb subvenció o sense, feim comptes seguir amb la mateixa línia, surti la revista amb més o manco planes.

Revista UDOL

Muro ara fa 100 anys

DESEMBRE DE 1993

— 5 DESEMBRE.- L'Ajuntament celebra sessió ordinària. El Batle diu que la darrera setmana s'ha picat pedra per valor de 6 pessetes i servirà per arreglar el camí que condueix a Inca.

Es dóna permís a Antònia Quetglas i Salamanca per construir una sepultura al cementeri de la vila. Serà la núm. 81.

La Corporació elegix Mossèn Pere Antoni Campamar, per fer el sermó de la festa de Sant Joan Evangelista. Endemés, a l'ofici, assistirà l'orquestra de D. Sebastià Ribot.

— 19 DESEMBRE. Joan Piña i Pomar ha presentat una instància per fer una paret a una finca que té als "Moians". Rafel Pascual i Moragues vol tancar un solar que té al carrer de la "Lluna".

L'Ajuntament acorda pagar 5 pessetes i 24 cèntims a Francesc Vallespir, per tres jornals que ha fet al pont que condueix al "Ferrocarri" i 10 pessetes a Rafel Perelló, per vuit quintars de ciment emprats a l'obra de dit pont.

També es pagaran 8 pessetes a Jaume Aguiló, per un gipó i un canó de zinc, pel nou escorxador.

— 26 DESEMBRE. El Batle proposa comprar una taula i una cadira pel despatx del nou escorxador, destinat a "l'Inspector de carns".

Damià Payeras Capó
Desembre de 1993

Noticiari de l'Associació de la Tercera Edat

Les constants inscripcions i l'assistència al local (quasi insuficient) dels socis denoten la bona marxa de l'Associació. Els aficionats als jocs, bingo (dimecres, dissabte i diumenge capvespre), cartes... augmenten a cada jornada.

Els diumenges, a partir de les 6 del capvespre, ball amb bastanta animació, i a moure's! Amb bona voluntat i enteniment tot es pot compartir i, pot ser que prest o tard sorgeixi la solució i així tots contents. Es veurà realitzat aquest desig?

Cap de setmana a l'Hotel Guadalupe de la cadena Sol a Magaluf

Els passats dies 27 i 28 de novembre, per mediació del monitor de la Secció de Gimnàstica de la Tercera Edat, 28 membres de la nostra associació ens vàrem desplaçar a Palma en autocar de dos pisos. A les Avingudes de Palma, vàrem recollir uns 50 passatgers més i vàrem seguir el nostre destí cap a Magaluf. Una vegada instal·lats a l'hotel, vàrem aprofitar per passejar per la urbanització. El menjar (benenar, dinar i sopar) amb plats variats i en abundància. Vàrem poder gaudir de gimnàstica a la piscina coberta, jocs diversos, bingo, diversió i ball. El dissabte la majoria va assistir a la missa vespertiana a l'Església de Santa Maria. El diumenge vàrem tornar a Muro encantats del cap de setmana, que ens va sortir a preu molt econòmic.

El dia 3 de desembre se va organitzar, per mediació de l'Agència de Viatges Trans World S.A. i conjuntament amb Amorini Textil S.A., una excursió a Son Gual, Alcampo i dinar a Can Massià (Platja de Muro). Tres autocars vàrem sortir a les 9 del matí amb guia acompanyant que ens explicava per on

passàvem. Son Gual, antiga possessió malloquina situada més enllà d'Establiments, va passar a propietat de nebots per falta d'hereus directes i l'actual propietari ha complert els 80 anys. Aquest casal es conserva gràcies a les ajudes que reb d'una manera constant de l'Ajuntament de Palma, ja que la finca no dóna per a la seva conservació, ja que ha sofert les conseqüències de la greu crisi del camp mallorquí, vertadera llàstima de difícil solució.

Una part de les cases s'ha convertit en restaurant-barbacoa. D'entrada ens varen obsequiar amb un petit berenar, per a després rebre per part del representant d'Amorini Textil S.A. (una al·lota d'Esporles) les explicacions de les propietats excel·lents dels vestits de llana verge, mantes, matalassos, fins i tot somiers movibles per adaptar-se a la mobilitat del cos humà. Alguns varen realitzar compres significants.

De tornada a Muro, vàrem visitar Alcampo, on també alguns realitzaren compres. Ja al restaurant Can Massià, vàrem gaudir d'un dinar de molt bon gust, elogiat pels comensals. Després de dinar, ball animat i, a una hora prudencial, tornada cap a Muro.

Per al dia 13 d'aquest mes, conferència a càrrec del Dr. D. Miquel Roca Bennassar, Psiquiatra i Vice-Rector de la Universitat de les Illes Balears amb el tema "Depressions a la vellesa".

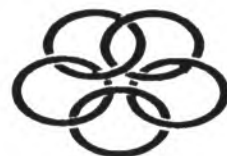
A través de la pissarra, instal·lada a la façana del local de la Tercera Edat, pregam als socis que no hagin presentat la fotocòpia del carnet d'identitat ho facin per a l'obtenció del carnet únic.

Ja som a les portes de les festes nadalenques, que se celebren en commemoració del naixement

del nin Jesús. Aquests festes són molt entenyables, tradicionals pels seus actes religiosos i familiars, alegres per a uns i trits per a altres (per enyorança de persones perdudes o absents), per divergència dins la família, per enemistats, etc. causes de la poca comprensió i misèria humana.

De totes maneres, en nom de la Junta Directiva i de tot el col·lectiu humà de l'Associació, vos desitjam unes Bones Festes de Nadal i un Bon Any 1994 en salut i pau.

Josep Julià
Antoni Picó

BAR OLÍMPIC

**ESPECIALITAT EN TAPES
VARIADES I BERENARS**

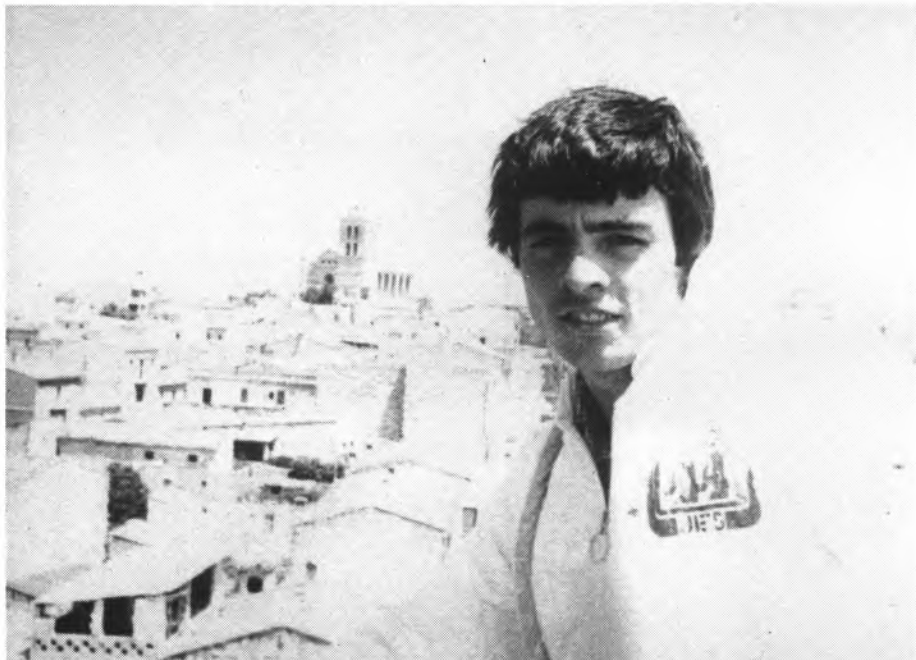
**Plaça Sant Martí, 3
Tel. 537717
MURO**

Campanilla

El passat dia 28 d'octubre i, quan el darrer número ja estava a les màquines, va torejar a Palma, en una corrida organitzada amb motiu del Centenari de "Última Hora" i que va ésser televisada per Antena 3, constituint un èxit en majúscules per a la citada cadena, ja que va ésser seguida per més de cinc milions i mig de televidents, resultant ser la corrida amb més audiència de totes les oferides durant aquest estiu.

Campanilla va obtenir un meritori triomf. En el primer va desenvolupar tota la gamma del seu toreig, "salto de la garrocha", toreig amb cadira, molinets amb els genolls, etc. Però on a mi me va agradar més, va ésser en el darrer bou que li va tocar en sort, un bou de Pérez Tabernero, "veleto", "astifino" i manso de solemnitat que fou condemnat amb les banderilles negres i va arribar a la muleta fet un autèntic "marmolillo". En Pep va saber estar, no es va acoquinar i davant aquell regal, que molts de toreros s'haguessin llevat de davant sense donar una capotada, ell li va treure passes i va estar en toreig; si no hagués estat per l'espasa, hagués tallat les orelles. Així i tot el nostre paísà va estar digne.

La terna de matadors va estar formada per Dámaso González, El Soro i Campanilla amb bous de "Los Bayones" que varen ésser re-

butjats a darrera hora pels veterinaris, torejant-se només dos, els demés varen ésser de Gabriel González i de Ma. Lourdes Pérez Tabernero. El Soro va tallar quatre orelles i una cova i Campanilla una orella en el seu primer bou.

En Josep, que ha sabut estar a les verdes i a les madures amb una constància i afició dignes d'elogi, va veure en part la seva il·lusió recompensada, ja que si bé no va tallar més que una orella, a causa de l'espasa, hagués aconseguit els màxims trofeus en cada bou i, així i tot, davant un bou que llevava el singlot.

En Campanilla ha vist augmentada la seva popularitat, tant que a Porreres s'ha muntat una penya, i

cosa que crec que ignoren, és que els Barceló de Muro descendeixen de Porreres. Podem dir que a Muro foren molts els que es varen desplaçar a Palma i, a l'hora de la retransmissió els carrers de Muro estaven deserts, tothom estava pendent de la televisió.

Haurem de veure l'any que ve!

Truy

Excursions a peu

DIA 27 DE DESEMBRE
(dilluns)

SORTIDA:
a les 9 del matí de la
Plaça Major

LLUC-MANCOR

(pel bosc de Massanella)

Organitza:
ASSOCIACIÓ CULTURAL

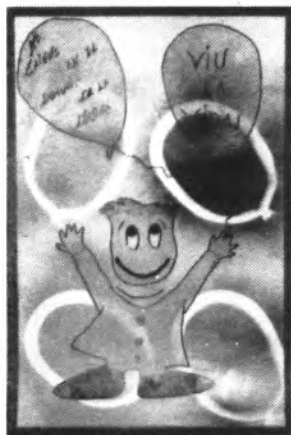
ALCEBELI

**PELS REIS,
REGALA UNA
SUBSCRIPCIÓ DE**

ALCEBELI

**SÓN 3.500 PTES.
I ET RECORDARAN
TOT L'ANY**

Com divertir-nos sense drogues

Amb aquesta convocatòria es compleix el desè aniversari del Concurs de Cartells, una activitat fonamental dins el PLA AUTÒMIC DE DROGUES per la importància que suposa el nombre d'alumnes participants, i una fita de la qual tots ens hem de felicitar, especialment els Centres Escolars que hi han pres part un any darrera l'altre durant aquest període.

Enguany l'objectiu és que l'activitat que representa el concurs resti definitivament implantada en la dinàmica de cada Centre, perquè significaria que tots els joves han tingut accés a treballar al nostre programa de salut escolar i que, per tant, en un moment o altre del curs han reflexionat sobre el tema de les drogues i, més en particular, sobre el lema que hem escollit per al concurs del curs 1993-1994:

COM DIVERTIR-NOS SENSE DROGUES

Per a l'exposició de les obres seleccionades i el lliurament de premis es compta amb la col·laboració de l'Ajuntament de Muro, que participarà en l'organització de la Jornada de Diversió sense Drogues que tindrà lloc en aquest municipi el dia 29 de maig de 1994.

Secció de Promoció de la Salut
Consell Insular de Mallorca

Servei d'atenció a la dona

L'Ajuntament de Muro ha posat en marxa, en col·laboració amb l'Insalud i l'Equip d'Atenció Primària, un Servei d'Atenció a la Dona, dirigit a la població femenina del municipi.

El Servei d'Atenció a la Dona integrarà algunes de les activitats que ja es vénen desenvolupant al Centre de Salut i oferirà noves prestacions que fins ara no es donaven. Aquest servei és de prevenció, de forma que no atindrà les dones embarassades ni les que pateixen alguna malaltia, que seran seguides pel seu tocoginecòleg habitual.

Les activitats que durà a terme el servei són:

- Atenció a la dona a l'edat de la menopausa.
- Revisions preventives per a la detecció precoç de les malalties ginecològiques.
- Planificació familiar.

AULA D'ADULTS

*Curset
de
Pintura*

INICI:
DIA 11 DE GENER 1994

INFORMACIÓ I MATRÍCULA
AULA D'ADULTS

Santa Cecília

FESTA DE
SANTA CECÍLIA
MURO

Joaquim Sant Joan Baptista
(Muro 1861 - Henschel-Haus 1947)

Església Parroquial de Sant Joan Baptista
Dissabte, 20 de novembre de 1993, a les 19'00 h.

El 20 de novembre passat, com és habitual cada any, es va celebrar a l'Església Parroquial de Muro el concert de Santa Cecília.

Aquesta vegada per separat, la coral Miquel Tortell i la banda Unió Artística Murera varen deleitar el públic assistent.

A la primera part, la Coral es va lluir amb peces de Beethoven, Bach, Haendel... algunes de les quals demostraren la qualitat dels cantaires que han anat adquirint amb aquest temps de rodatge.

La segona part comptà amb l'actuació de la banda que no quedà enrera en qualitat i que ens alegrà amb peces com "La Verberna de la Paloma" o "El Danubio Azul" d'Strauss.

Enhorabona a tots els membres dels dos grups i als respectius directors per l'esforç constant i desinteressat.

Burundi, un país petit, amb grans problemes de convivència

BURUNDI és un petit país situat al mateix cor de l'Àfrica negra. Banyat per les aigües d'un dels llacs més grans d'aquest planeta, el Tangànica, abraçat pels pobles grans de Zaire i Tanzània, i pel seu germà bessó Rwanda.

És un país com 10 vegades Mallorca, amb un sis milions d'habitants. Només amb 20 anys ha doblat la seva població. I, en un parell de dies, s'ha arribat a matar unes cinc-cents mil persones; mentre que unes altres cinc-cents mil s'han refugiat a Rwanda, unes cent mil a Tanzània i un altre bon grapat de milers al Zaire.

Tot a causa de la incomprensió i la intolerància entre les dues ètnies més importants del Burundi: els tutsi i els hutu.

Què podem fer nosaltres?

Si voleu ajudar a aquests milers de refugiats, podeu fer arribar a la parròquia de Muro roba d'infant, fressades, tendes de campanya i medicaments (analgèsics, antibiòtics, benes, esparadrap...) o bé aportant doblers als comptes corrents oberts per a aquesta finalitat i que són els següents:

C/C 2177785-51 - SA NOSTRA
OFICINA PRINCIPAL NÚM. 099
C/C 7287-92 OFICINA 390
LA CAIXA

I Trial Ermita d'Artà

El passat diumenge dia 28 de novembre, el Moto Club Muro i els amics del Trial d'Artà varen organitzar la darrera prova del Campionat de Balears de Trial.

El trial constava de 8 zones a les quals s'havia de donar 3 voltes comptant amb un temps màxim de 3 hores més 20 minuts de penalització.

La classificació va quedar com segueix:

CATEGORIA JUNIOR

- 1.- Joan A. González Garrido - 53 punts
- 2.- Sebastià Calafat Fernández - 79 punts
- 3.- Carles Pieras Navarro - 99 punts

CATEGORIA SENIOR

- 1.- Jaume Roig Arbona - 63 punts
- 2.- Antoni Salas Bellmunt - 69 punts

CATEGORIA VETERANS

- 1.- Martí Poquet Serra - 57 punts
- 2.- Josep Yuste Pérez - 74 punts
- 3.- Bartomeu Rigo Bosch - 84 punts

CATEGORIA JUNIOR ILLES

- 1.- Joan Tomás Cañellas - 79 punts
- 2.- Miquel Femenías Bover - 92 punts
- 3.- Joan Rigo Beltrán - 95 punts

Gent amb moto

El passat dia 14 de novembre, el Moto Club Muro va organitzar el I Trofeu de Velocitat en Minimoto Bar Can Toni, coincidint amb les fires de Pollença, darrera prova del Campionat de Balears de Minimoto. Cal destacar la mala sort dels germans Perelló, que varen rompre la seva màquina.

Hem de destacar també la massiva afluència de públic i el magnífic comportament d'aquest en el transcurs de tota la competició.

La classificació va quedar així:

CATEGORIA ALEVÍ

- 1.- Miquel Escobar Adrover - 60 punts
- 2.- Ferran Font Martínez - 51 punts
- 3.- Sebastià Perelló Martorell - 45 punt (murer)

Dins la categoria Juvenil, els murers varen esser els autèntics animadors, ja que el primer i segon llocs varen esser ocupats per murers.

CATEGORIA JUVENIL

- 1.- Josep Poquet Fluxá - 60 punts
- 2.- Miquel Bauzá Ramis - 49 punts
- 3.- Jeroni Perelló Bisánez - 17 punts

CATEGORIA JUNIOR

- 1.- Joaquim López González - 54 punts
- 2.- Bartomeu Medina Soler - 40 punts
- 3.- Bernadí Font Martínez - 32 punts

CATEGORIA SENIOR

- 1.- Josep L. Munar Pedersen - 60 punts
- 2.- Franck Munar Pedersen - 51 punts
- 3.- Carles San Juan Amador - 45 punts

Martí Poquet
Antoni Perelló

Entrevista a Joan Comas, monitor de les escoles esportives municipals

Joan Comas, monitor de les escoles esportives municipals de Muro, és sense cap dubte aquests dies notícia pels magnífics resultats obtinguts pels seus atletes. Per això hem intentat parlar amb ell, per saber de les seves idees i projectes.

Enhorabona pels resultats obtinguts en una prova tant important com és la Jean Bouin de Barcelona.

Gràcies, però crec que són els atletes els que realment es mereixen aquesta felicitació

No obstant, l'entrenador també té el seu mèrit...

Els mèrits principals són de l'atleta, l'entrenador ajuda i col·labora perquè l'atleta es perfeccioni i aprengui cada dia un poquet més.

Quins són els secrets dels teus atletes perquè brillin a tan alt nivell?

No hi ha cap secret. Simplement que existeix una bona harmonia entre els atletes i jo, i una constància i sacrifici en els entrenaments.

Com veus l'evolució de l'esport a Muro?

La veritat és que l'evolució i progressió ha estat bastant satisfactòria, no sols en l'atletisme sinó també en tots els altres esports.

Dins quin esport destaca, actualment, el nostre poble?

Sense entrar dins el tema del futbol, que crec que existeix una bona cantera i ho estan fent bastant bé, sense cap dubte és l'atletisme. A la nostra villa hi ha un bon nombre de practicants que destaquen ja a nivell nacional. També podem destacar els equips de voleibol i handbol, que en aquests darrers anys han estat campions de Mallorca a nivell de promoció.

Com és possible que un poble tant petit com Muro pugui obtenir tans bons resultats?

Simplement perquè som un grup d'amics que intentam que els nins disfrutin amb l'esport. Destacaria en primer lloc el regidor d'esports Antoni Serra (a) "Cotó", Salvador Soberats, Joan Fluxà (a) "Coric", Baltasar Martorell (a) "Borreta" i Paco Tugores, tots junts feim possible que l'esport murè brilli a gran altura.

El guanyador de la Jean Bouin, Paco Tugores Sastre, i el seu entrenador Joan Comas

Un regidor de l'Ajuntament de Muro va criticar públicament la teva feina i la de l'escola municipal. Què opines al respecte?

Respect la seva opinió, però he de dir que actualment som el poble de Mallorca, per no dir de tot Balears, que tenim el major nombre de participants en quasi tots els esports i, si endemés els nins disfruten, s'obtenen tan bons resultats. Crec que la seva opinió val poc.

Què els aconsellaries a aquests joves que comencen o els agradaria practicar qualche esport?

Jo els diria que siguin constants i que no es desmoralitzin. L'esport en sí, és molt bonic i saludable, els resultats s'obtenen amb l'entrenament i qualsevol nin/a pot destacar per molt poc que s'ho proposi.

Però també vull deixar constància que cada un ha de practicar l'esport que més li agradi, per això s'han constituït les escoles esportives municipals.

I passant a un altre tema, com es poden treure tans bons resultats entrenant en tants males condicions?

La veritat és que encara no comprenc com un poble que destaca tant en atletisme, no tenguí una pista adequada per poder entrenar.

Nosaltres entrenam quan podem i ens permeten emprar el camp de futbol, però també ens translladam a la pista de sa Pobla, Pollença i fins i tot a Palma per poder fer un millor entrenament, segons les necessitats del moment.

Vull dir també que ens han promès que aviat tendrem una pista, esper que sigui el més prest possible.

Com vares començar la teva fina esportiva a Muro?

Bé, aquí he de donar les gràcies a l'APA i direcció del col·legi Sant Francesc d'Asís, que me va proposar donar les classes d'educació física i l'esport extra-escolar als seus alumnes. També a l'Ajuntament i a altres moltes persones, que en tot moment m'han animat i donat la seva confiança.

Com a darrera pregunta, vols afegir qualche cosa més?

Simplement donar les gràcies a totes les persones que ens ajuden a què aquest esport segueixi endavant i animar tots els al·lots i al·lotes a practicar qualche esport.

Crossman

70 Edició Jean Bouin (Barcelona)

*Els pubills de Joan Comas triomfen a Barcelona
Paco Tugores Sastre, campió de la Jean Bouin,
en la categoria Benjamí*

El passat dia 28 de novembre es va celebrar la tradicional prova urbana "Jean Bouin".

Aquesta prova es ve celebrant cada any, des del 1920, i sols es va interrompre per la guerra civil espanyola, per la qual cosa és la més antiga i més important del calendari espanyol sobre asfalt.

Hi participen quasi tots els corredors millors d'Espanya i figures mundials de la mesura de Fermín Cacho, campió Olímpic i subcampió mundial de 1.500 m. o el campió Mundial de Cross, Seguei.

Aquesta prova és model d'organització, qualitat i participació. Com altres anys, hi va haver representació murera que brillà a una altura difícil de superar. Mai no s'havien obtingut tants bons resultats.

Classificacions

CADETS MASCULÍ

2.800 m.

1r Martí Mir

(entrenat per Joan Comas)

En Martí va fer el recorregut amb molta intel·ligència i amb molta força, destacant als 300 m. finals i entrant tot sol.

JUNIOR FEMENÍ

2.800 m.

Joana Cabanellas, amb una gran carrera, al final va ocupar la plaça núm. 20.

Hi varen participar un centenar d'atletes.

ALEVÍ FEMENÍ

1.400 m.

Gran carrera de Maria M. Pons i Maria del Mar Quevedo, que varen ocupar el 4.t i 10.è llocs de la general, entre 300 participants.

Per a Maria del Mar Quevedo era la segona vegada que corria a Barcelona i la seva progressió ha

ATLETES QUE VAREN CÓRRER A BARCELONA

1.ª fila: Joan Comas (entrenador), Martí Mir, Joana Cabanellas, Margalida Portells, Joan A. Serra, Catalina Alzamora i Miquel Salamanca.

2.ª fila: Maria M. Pons, Maria M. Quevedo, Paco Tugores i Antoni Tugores Taberner

estat espectacular.

BENJAMÍ MASCULÍ

1.100 m.

La carrera més nombrosa de totes amb la participació de 450 atletes i, per primera vegada, amb un guanyador de Muro.

Reproduïm un paràgraf escrit a "En Mundo Deportivo" de Barcelona sobre aquesta carrera: *"En benjamines masculinos el mallorquí Paco Tugores realizó una exhibición. Salió como una exhalación y pronto cogió 20 m. de ventaja que finalmente resultaron decisivos, acabando seis segundos antes que su más inmediato perseguidor, el vilanovense Javier Batle"*.

Aquest any en Paco està en una forma impressionant.

També hi varen esser presents: Miquel Salamanca Bonnín (Cadets), Margalida Portell (Cadets), Catalina Alzamora (Infantil) i Joan A. Serra

Alaminos (Junior).

Menció a part es mareix l'entrenador Joan Comas, que amb la participació de 10 corredors, 5 varen pujar al podi. Crec que no hi va haver cap entrenador tan felicitat com ell.

Ens sentim orgullosos de l'èxit en terres catalanes, ja que el nom de Muro ja és familiar. Aquest triomf tira per terra certes acusacions de qualche regidor cap a Joan Comas.

El murer Miquel Martorell Zaragoza, el passat dia 27 de novembre, va obtenir la mínima per assistir als campionats d'atletisme de pista d'hivern, que se celebraran a València.

Esperam que segueixin els triomfs d'aquest jove i consagrat atleta.

Crossman

Futbol Sala

Sant Antoni 94

Com ja haureu pogut comprovar, ja ha començat el nou torneig de futbol sala, en aquest cas de Sant Antoni 94.

Aquest torneig ha tingut una bona acceptació i la inscripció ha estat de 10 equips, essent la majoria de Muro, a excepció d'un de Sta. Margalida. Hi ha equips que repeteixen any rera any, altres que volen descansar i altres que són nous.

El torneig està organitzat per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Muro. Cada equip ha abonat la quantitat de 15.000 ptes. en concepte de subscripció. L'arbitratge corre a càrrec d'arbitres federats. Pel moment tot transcórrer en normalitat.

Els partits es disputen en el poliesportiu tots els dissabtes a partir de les 16 h., omplint dues de les pistes. Els equips favorits, quasi ja clàssics, són Disco Skau i Caja Postal, però seguit molt de prop per Bar Son Moro, Bar Olímpic-Can Biel i

Disco Charly. Tot fa pensar que d'entre aquests equips sortiran els quatre per a les semifinals. Després de quatre jornades, la classificació és la següent:

- 1.- Disco Skau - 8 + 24 pts.
- 2.- Caja Postal - 6 + 21 pts.
- 3.- Bar Olímpic / Can Biel - 6 + 9 pts.
- 4.- Bar Son Moro - 6 + 7 pts.
- 5.- Bar Avenida, 4 pts.; 6.- Disco Charly, 2 + 9 pts.; 7.- Elect. Serra Calvó, 2 - 4 pts.; 8.- Voltors, 2 - 27 pts.; 9.- Seg. Ferrer / Sal Martí, 1 - 16 pts.; 10.- Comercial Salva, 1 - 23 pts.

— Màxims golejadors:

- Antoni Alòs (Caja Postal) 10 gols
 Pau Simó (Bar Olímpic) 9 gols.
 Miquel Polito (Bar Avenida) 6 gols.

Joan Xot (Bar Olímpic) 6 gols.

— Equips menys golejats:

- Disco Skau - 2 gols
 Caja Postal - 4 gols
 Elec. Serra Calvó - 7 gols
 Disco Charly - 7 gols

Desitjant que passin unes bones festes de Nadal i cap d'Any, ens acomidam fins el pròxim número, però no sense abans dir que tot això és possible gràcies a la col.laboració desinteressada de persones que ens cedeixen el seu temps lliure com són Antoni Oliier, Baltasar Martorell (a) "Borreta" i companyia.

Bon Nadal a tots.

Grup d'amics

SMS
Cases de
Son Sant Martí

Ctra. Muro - Can Picafort, km. 8
 Apartat núm. 2 - Tel.537450
 07440 MURO (Mallorca)

Molts d'Anys i
Bones Festes

RESERVES ANTICIPADES
TELÈFONS: 53 74 50 / 85 16 07

APERITIU: A LES 20'30 H.
SOPAR: A LES 21 H.

GRAN SOPAR DE LA

NIT DE

CAP D'ANY

MENÚ

Aperitius de la Casa
Sopa Compte d'Ampúries
Llagosta freda a la Russa
Porcella estil Son Sant Martí
Postre sorpresa
Torrons nadalencs
Nous de Califòrnia

Crema de Cafè
Licors surtits
Raïm de la Sort
Gran Bossa de Cotilló
Vins
Bach Blanc
Bach Negre

BALL AMENITZAT PER L'ORQUESTRA

VOLTORS *AMB NICKI COLLINS*

I L'ACTUACIÓ DEL SHOW
PASARELLA

BALL FINS A ALTES
HORES DE LA NIT

Club de Billar - *Foment de Cultura de Muro*

La marxa del IV Torneig Social, que cada any se celebra, ha comptat amb la participació de 31 jugadors i això representa la majoria d'aficionats amb què comptam dins la Societat, ja que el nombre no sol variar molt d'any a l'altre.

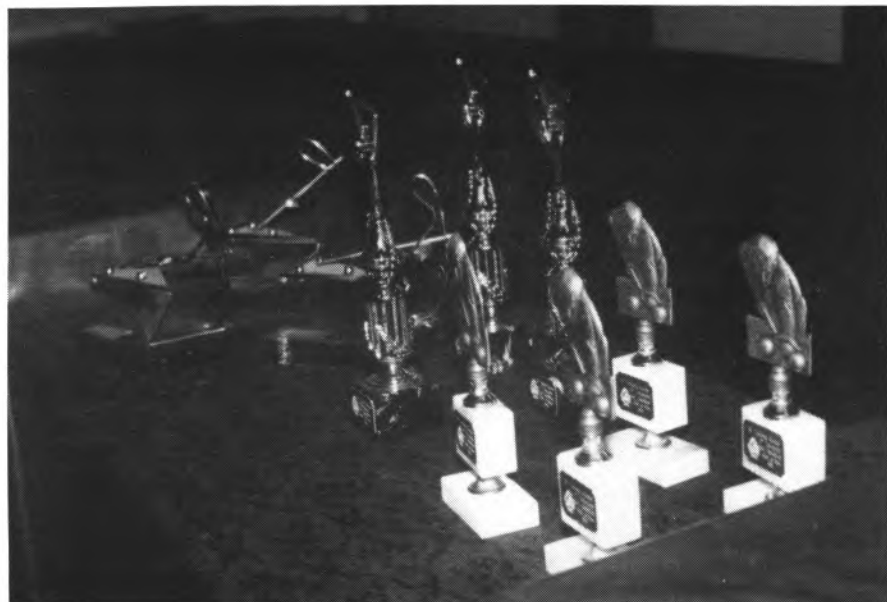
Per categories podem dir que els components del grup de primera han estat 5 jugadors i d'ells els guanyadors són: 1.- Mateu Morro, 2.- Jaume Pomar i 3.- Paco Sánchez.

D'aquests nombrats els dos primers representaran el nostre Club a la Lliga Balear, que ja va començar el dissabte dia 27.

Quant al grup de segona, estava format per 9 jugadors i aquí els tres primers classificats foren: Joan Tirau, Gabriel Sastre i Vicenç Fluxà i d'ells els que representaran el Club són els dos primers.

Amb referència al grup de tercera categoria direm que han pres part en el Torneig 17 jugadors i hem de destacar que la majoria han superat la seva mitjana i alguns han pujat a la segona categoria. Com que es varen fer dos grups un de nou i un de vuit jugadors, hi va haver una final, i així va quedar la classificació dins aquest grup: Miquel Martínez, Antoni Bauçà, Antoni Martorell i Miquel Vallespir, ja dic, amb dues mitjanes.

Pels no entesos amb el joc del billar, diré que la mitjana d'un jugador s'obté dividint el nombre d'entrades pel nombre de caramboles aconse-

guides. Una mitjana d'1 és fantàstic, de 0,50 (és a dir, una carambola cada dues entrades) és bona, i així, baixant s'obtenen mitjanes de menys categoria.

Amb referència de la Lliga Balear a Tres Bandes, el Club ha aconseguit un ajut molt important per part de Grupotel, al front del qual hi està el batle de Muro, Miquel Ramis, a qui hem d'agrair un donatiu que ens permet afrontar les despeses que du en sí tal lliga. Des d'aquestes planes d'Algebelí volem agrair aquesta valuosa ajuda.

El capítol de subvencions aconseguides no acaba aquí, ja que el Magnífic Ajuntament ha fet una aportació pels trofeus de les distintes competicions que tenim projectades fer.

A l'entrega de Trofeus, que varem

celebrar amb un bon sopar servit per la consergeria del Foment (Na Paula i Na Cati), varen fer entrega de trofeus les dues regidores Francisca Perelló i Rafela Gual, i com que estava present en Miquel Mir, varem poder anotar la seva participació amb donació de Trofeus per a la darrera competició que ferem, ja acabat l'hivern.

La primera sortida de la Lliga a Eivissa va donar com a resultat guanyar una de les quatre partides que es jugaren. Per tant, el principi no fou del tot dolent, ja que el contrincant era, i és, un dels favoritats per arribar com a capdavanter al final de la competició.

Sebastià Roca
Secretari del Foment i
del Club de Billar

EL GRUP

INDEPENDENTS DE MURO - UNIÓN MALLORQUINA

*Saluda el poble de Muro i li desitja
unes Bones Festes de Nadal i un Venturós Any Nou*

NADAL 1993

Baptisme i primera comunió

Els germans Jaume i Llorenç Cladera Riera, el passat dia 21 de novembre varen rebre, el primer les aigües baptismals i el segon el sacrament de la Eucaristia.

La solemne cerimònia religiosa va tenir lloc a l'Església Parroquial de Sant Albert Magne de la Platja de Muro.

Als dos germans, Jaume i Llorenç, així com també als seus pares Jaume Cladera i Beatriu Riera expressam la nostra més cordial enhorabona.

Defuncions

Antoni Moragues Fornés - 70 anys
15-11-93
Bartomeu Sales Miralles - 78 anys
16-11-93
Esperança Poquet Ballester - 85 anys
17-11-93
Pere Munar Sastre - 92 anys
21-11-93
Joan Cladera Carbonell - 92 anys
21-11-93
Coloma Pericás Vidal - 86 anys
24-11-93
Martí Fornés Quetglas - 96 anys
25-11-93
Cristòfol Perelló Tauler - 74 anys
1-12-93
Jaume Plomer Llabrés - 59 anys
7-12-93
Martina Carrió Martorell - 85 anys
8-12-9
Gabriel Server Capó - 90 anys
8-12-93
Antoni Ferrer Cloquell - 86 anys
10-12-93

Cristòfol Tauler Vives

Va morir dia 3 de setembre, a l'edat de 63 anys el co-propietari del bar Nilo de Palma i va esser el conserge del Foment de Cultura de Muro.

La nostra més sentida condolència a la seva dona Antònia, al seu fill Vicenç i a la seva filla política Cristina. Descansi en pau.

Catalina Vidal Bernat

El passat dia 5 de novembre, va morir a l'edat de 95 anys, Catalina Vidal Bernat, Vda. de Gabriel Riutort Seguí (a) "Mostel".

La nostra condolència a la seva filla Francesca, als seus fills polítics Joan Serra i Maciana Alòs, Vda. de Gabriel Riutort. Descansi en pau.

Sebastiana Carbonell Fornés

El passat dia 5 de novembre als 92 anys d'edat, morí cristianament Madò Sebastiana Carbonell Fornés. A les seves filles Maria i Catalina, fills polítics, néts i altres familiars, manifestam la nostra més sentida condolència. Descansi en pau.

Bartomeu Sales Miralles

El passat dia 15 de novembre a l'edat de 78 anys ens va precedir a la vida eterna Bartomeu Sales Miralles (a) "Valencià".

A la seva esposa Catalina Ramis, als seus fills Sebastiana i Martí, als seus fills polítics, néts i altres familiars expressam la nostra més sentida condolència. Descansi en pau.

Joan Cladera Pericás

Coloma Pericás Vidal

Aquest mes de novembre ens varen precedir a la vida eterna el matrimoni format per Joan Cladera Martorell (dia 20) i Coloma Pericás Vidal (dia 24).

Expressam el nostre més sentit condol als seus fills: Vicenç, Maria, Francesca, Joan, Jaume i Coloma; als seus fills polítics, néts i la resta de la família.

Descansi en pau.

La família agraeix les atencions que han tingut, per part del poble de Muro cap a la seva família.

LAMENTAM NO PODER OFERIR, PER SEGON MES CONSECUTIU, LES DADES DE NAIXEMENTS I MATRIMONIS PER CAUSA ALIENA A LA NOSTRA VOLUNTAT

S'ESCOLA DE SA TEULERA

D'esquerra a dreta:

Fila núm. 1: Perico "Guatlera", "Porquer", Joan Miró, Jaume Payeras, Miquel Ribera, Miquel "Tendra", Antoni "Artiller", Rafel "Caminer", Miquel "Petxó", Bernat "Plata", Pep "Trui".

Fila núm. 2: Tòfol "Cosidor", Rafel "Torretes", Joan "Pobler", Joan "Torretes", Pau "Fluxà", Miquel "Format", Sebastià "Zero", Biel "Betzola", Tomeu "Xirboi", Pep "Grau", Jaume "Dobles".

Fila núm. 3: Miquel "Llarg", Miquel "Sarrier", Tomeu "Monjo", Rafel "Roig", Tòfol "Saig", Biel "Verdera", Sebastià "Calsiga", Jaume "Viler", Miquel "Caminer". El mestre era Gaspart Sastre Palau, més conegut per Gaspar de Sa Teulera. Les dones de la finestra són la mare del mestre Magdalena Palau i Madò Abella.

EN VENTA

1 PLANTA BAJA

Calle Guillermo Ballester y Cerdó

MUCHAS POSIBILIDADES

INTERÉS: 7'5 %

SOLAR 1.200 M.

ZONA INDUSTRIAL

4 COCHERIAS

CERCA IMPRENTA MURO

PLANTA BAJA EN CAN PICAFORT

INFORMES:

Juan Quetglas Perelló (a) "Sabataret"

Tels.: 851856 - 538234

(Horas de oficina)

IMPREMTA
MURO